

วาทะ

โอโงอากะ

ฉบับ ความรักหลากหลาย

รักแท้มีจริง แต่จริงกว่าคือ กิเลส

วาทะดังตฤณ

ฉบับความรักหลากหลาย

ดังตฤณ

สารบัญ

สารบัญ.....	๑
 คำนำผู้จัดทำ	๒
 คำนำผู้เขียน	๓
 ๑. ความรัก กับ บุญเพสันนิวาสและเนื้อคู่.....	๔
 ๒. ความรัก กับ วิบากแห่งกรรม	๑๔
 ๓. ความรัก กับ ความรู้สึกผูกพัน	๒๒
 ๔. ความรัก กับ ความหลง.....	๒๖
 ๕. ความรัก กับ กามารมณ์	๒๙
 ๖. ความรัก กับ ศีลข้อ ๑.....	๓๔
 ๗. ความรัก กับ ความทุกข์ เศร้า และผิดหวัง	๓๙
 ๘. ความรัก กับ สังฆกรรม	๔๔

คำนำผู้จัดทำ

วาทะดังตฤณ ฉบับชวณคิด ซึ่งเป็นหนังสือเล่มแรกในชุด ‘วาทะดังตฤณ’ ที่ได้จัดพิมพ์ขึ้นเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๔๘ ที่ผ่านมา ได้รับการตอบรับจากกัลยาณมิตรเป็นอย่างดี หลังจากการจัดพิมพ์เสร็จและได้แจกจ่ายไปยังที่ต่าง ๆ คณะผู้จัดทำได้รับฟังเรื่องราวดี ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้ที่ได้อ่านหนังสือวาทะดังตฤณมากมาย ทำให้เห็นว่า ประโยคเพียงไม่กี่ประโยคนั้น สามารถมีพลังสะกิดใจผู้อ่านและพลิกมุมมองชีวิตของผู้อ่านจากข้างในได้จริง

ความรักความหลงนับเป็นกับดักตัวฉกาจ ที่ทำให้ผู้คนติดอยู่ในวังวนชีวิตอยู่ทุกข์ทุกสมัย ผู้คนต่างปรารถนาจะพบรักแท้ ต่างปรารถนาจะได้คู่ครองที่สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข แต่จะมีสักกี่คนที่ได้รับความสุขสมหวังจากความรัก รักแท้มีจริงหรือไม่ คู่แท้อยู่ที่ไหน ทำไมบางคนถึงผิดหวังในความรักซ้ำ ๆ ซาก ๆ

หนังสือ วาทะดังตฤณ ฉบับความรักหลากหลาย นี้ ได้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอให้เห็นสีสันของความรักในแง่มุมต่าง ๆ โดยได้รวบรวมข้อความจากงานเขียนของ ‘ดังตฤณ’ ทั้งจากหนังสือ และจากข้อความถามตอบบนอินเทอร์เน็ต และคัดสรรข้อความสำนวนอันเป็นวาทะที่น่าจะสามารถกระตุกความคิดผู้อ่านในมุมมองต่าง ๆ ของความรักได้อย่างตรงใจโดยเฉพาะ

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผู้ที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ จะได้ประกายความรู้สึกลึกซึ้งและมุมมองใหม่ ๆ ในเรื่องราวของความรักจากวาทะที่ได้คัดสรรมาแล้วนี้ตามสมควร

คณะผู้จัดทำ

มกราคม ๒๕๔๙

คำนำผู้เขียน

ความรักเป็นแรงดึงดูดทางใจอย่างหนึ่ง เมื่อคุณรักใคร แปลว่าคุณคิดถึงเขาในทางที่ดี และคุณก็ไม่รังเกียจที่จะคิดถึงเขาก่อนคิดถึงตัวเอง แต่บางครั้งคุณก็อาจสับสนได้ว่าทำไมจึงรักเขา ทั้งที่เขาร้ายกับคุณขนาดนั้น

ในบรรดางานเขียนของผม โดยเฉพาะที่เป็นนวนิยายนั้น เต็มไปด้วยเรื่องราวเกี่ยวข้งกับความรักหลายรูปแบบ ด้วยเจตนาที่จะส่องให้เห็น ให้เข้าใจ ตลอดจนให้เข้าถึงเบื้องหน้าเบื้องหลังของความรักแต่ละแบบ ทั้งจุดเริ่มต้น จุดดำเนิน และจุดจบตามเหตุปัจจัย

เมื่อคณะผู้จัดทำวาทะดังตฤณรวบรวมข้อความที่พวกเขาเห็นว่าดีเกี่ยวกับเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ จึงสมควรได้ชื่อว่าความรักหลากสี จะเป็นสีที่ใครชอบหรือชัง ก็ล้วนเป็นสีที่มีอยู่จริง ผสมจากเรื่องราวสารพันบรรดาในโลกแห่งความผูกจิตผูกใจของมนุษย์นี้

จากวาทะดังตฤณเล่มแรก หลายฝ่ายเห็นว่าการคัดสรรถ้อยวาที ๆ มารวมกันเป็นประโยชน์ได้ ผมก็เกิดความยินดี และหวังว่าวาทะดังตฤณฉบับความรักหลากสีจะก่อมุมมองตามจริงเกี่ยวกับความรักได้บ้างเช่นกัน

ดังตฤณ

มกราคม ๒๕๔๙

ความรัก กับ บุญเพสันนิวาสและเหิรคู่

คู่หญิงชายนั้นมีหลายแบบ ไม่ได้มีแต่คู่เวรกับคู่แท้ คำว่า ‘คู่แท้’ จะทำให้คุณนึกถึงเพศตรงข้ามที่ติดตามกันไปทุกภพทุกชาติ เป็นตัวเป็นตนจับจองกันอย่างถาวรไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่งธรรมชาติไม่ได้มีอะไรอย่างนั้น ตามกฎเหล็กข้อแรกสุดคือ ‘ทุกสิ่งต้องเปลี่ยนแปลงไป’

หากหันมาใส่ใจกับคำว่า ‘คู่บุญ’ และ ‘คู่บาป’ แทน อย่างนี้จะเห็นอะไรกระจ่างขึ้น เพราะคนเราทำบุญทำบาปสลับกันได้ ไม่มีใครทำบุญทำบาปพร้อมกันอย่างใดอย่างหนึ่งได้ตลอดไป และนั่นก็แปลว่า คู่บุญอาจหมายถึงคู่ที่ร่วมทำบุญกันมากกว่าร่วมทำบาป ส่วนคู่บาปก็อาจหมายถึงคู่ที่ร่วมทำบาปกันมากกว่าร่วมทำบุญ

มองอย่างนี้อคิดจะลดลงอย่างฮวบฮาบทันที ประเภทขัดเคืองใจนิดหน่อยก็เหมวว่านี่คู่เวรของเรา หรือประเภทต้องตาต้องใจเมื่อเริ่มพบก็เหมวว่านี่แหละคู่แท้ของฉัน เราจะเห็นตามจริงว่า ถ้าต้องตาเมื่อเห็นถ้าเย็นใจเมื่อใกล้ อันนั้นก็เป็นคะแนนทางความรู้สึกด้านดีขั้นแรก ต่อเมื่อมีความผูกพันผ่านเหตุการณ์ดีร้าย หรือที่เรียกว่า ทั่วร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกัน ตรงนั้นค่อยเป็นคะแนนสะสมในขั้นต่อ ๆ มา กระทั่งปักใจเชื่อได้ว่าเป็นคู่บุญกันจริง ๆ

<http://dungtrin.com/prepare/archieve/prepare064.htm>

เตรียมเสปียงไว้เลี้ยงตัว ฉบับวันที่ ๑ ธ.ค. ๒๕๔๘

ความรู้สึกด้านดีขั้นแรกในระแวกพบสบตานั้น เป็นผลบุญจากการอยู่ร่วมกันมาก่อนในอดีตชาติ ส่วนการร่วมทุกข์ร่วมสุขผ่านเหตุการณ์ดีร้ายต่าง ๆ มาด้วยกัน เป็นบุญใหม่ที่เกิดจากการเกื้อกูลในปัจจุบันชาติ พระพุทธเจ้าตรัสว่าความรักจะเกิดขึ้นไม่ได้หากปราศจากเหตุปัจจัยทั้งอดีตและปัจจุบันประกอบกัน

ไม่ว่าจะเป็นของเก่าหรือของใหม่ บุญที่สร้าง ‘คู่บุญ’ ขึ้นมาจะเหมือน ๆ กัน พระพุทธเจ้าตรัสแสดงไว้ได้แก่

๑) มี ศรัทธา ไปในแนวทางเดียวกัน เช่นถือศาสนาองค์เดียวกัน เชื่อหรือไม่เชื่อเรื่องกรรมวิบากด้วยกัน เชื่อว่าโลกกลมหรือโลกแบนเหมือนกัน เชื่อแนวทางในการดำรงชีวิตรูปแบบเดียวกัน เป็นต้น เมื่อศรัทธาไม่ตรงกันก็คุยเรื่องไม่ตรงกัน เมื่อคุยเรื่องไม่ตรงกันก็คุยกันได้ไม่นาน เมื่อคุยกันได้ไม่นานก็เบื่อกันเร็ว อันนี้คือความจริงที่เกิดขึ้นกับทุกรูปนาม ไม่จำเพาะเฉพาะคู่รักเท่านั้น ขนาดเพื่อนกันแต่เชื่อไม่เหมือนกันยังยากที่จะเป็นเพื่อนสนิทเลยครับ ศรัทธาที่ร่วมกันปลูกฝังให้มั่นคงย่อมทำหน้าที่สร้างสายตาที่มองไปในทิศเดียวกัน ไม่ก่อความรู้สึกเป็นอื่นจากกัน

๒) มี ศิล อันเป็นเครื่องหอมทางใจเสมอกัน คือมีความคิดถนัดวันข้อประพจน์คติแบบเดียวกัน เป็นเหตุให้ไม่รังเกียจหรือหมั่นไส้กัน พรานหนุ่มกับพรานสาวทนกลืนอายฆ่าฟันของกันและกันได้ แต่ให้หมอคัลยที่มีรังสืช่วยชีวิตมาเป็นคู่ผัวตัวเมียกับมือปืนร้อยศพที่หะมันด้วยรังสืเอาชีวิต อย่างไรก็ตามทนกลืนอายที่เป็นตรงข้ามของกันและกันไม่ไหว และนั่นก็เช่นเดียวกัน ถ้าฝ่ายหนึ่งเจ้าชู้ ร้อยลั่นกะลวณ ส้าสอนไปเรื่อยโดยไม่สนใจความสกปรกหมกมุ่น ย่อมน่ารังเกียจยิ่งสำหรับคนใจซื่อถือความสะอาดผัวเดียวเมียเดียว ศิลที่ร่วมรักษาให้บริสุทธิ์ดีแล้วย่อมทำหน้าที่สร้างความอบอุ่นเชื่อมั่นในกันและกัน สนิทใจไว้วางใจกันเป็นมั่นเหมาะ

๓) มี จาคะ อันเป็นวิธีคิดแบ่งปันเสมอกัน อย่างน้อยต้องเป็นผู้ให้ซึ่งกันและกันในทางใดทางหนึ่ง ไม่ใช่มีแต่ฝ่ายหนึ่งคิดอยู่ข้างเดียว อีกฝ่ายเอาเปรียบตลอด เช่นอีกฝ่ายสละเงินให้ใช้ อีกฝ่ายสละแรงปรนนิบัติ เป็นต้น การเอารัดเอาเปรียบเกิดจากจาคะที่ไม่เสมอกันเป็นมูล ยิ่งหากต่างฝ่ายต่างคิดเจือจานคนอื่น เห็นข่าวของอะไรไม่ใช้แล้วก็คิดตรงกันว่าน่าบริจาคแก่คนที่เขาไม่มี อย่างนี้ยิ่งไปกันได้ มีโอกาสร่วมบุญกันบ่อยๆ ยิ่งให้คนอื่นมากก็ยิ่งได้ความสุขในการสละมาเสริมใยแก้วร้อยสัมพันธ์ให้กันแน่นแฟ้นขึ้น จาคะที่ร่วมกันยินดีโดยพร้อมเพรียงย่อมก่อความรู้สึกซึ่งใจอย่างใหญ่ เหมือนอยู่ด้วยกันจะเป็นที่พึ่งให้กัน ปลอดภัยร่วมกัน ประคับประคองกัน ไม่มีวันล้มพร้อมกัน

๔) มี ปัญญา เสมอกัน กล่าวทางโลกคือคุยกันรู้เรื่อง กล่าวทางธรรมคือมีระดับการเห็นตามจริงใกล้เคียงกัน หรืออย่างน้อยเป็นไปในทางเดียวกัน ไม่ใช่พูดคนละภาษา ฝ่ายหนึ่งทำก่อนคิด อีกฝ่ายคิดก่อนทำ หรือฝ่ายหนึ่งเอาอารมณ์พูด อีกฝ่ายพูดด้วยสติปัญญา หรือฝ่ายหนึ่งเห็นชัดว่าอะไรๆ ไม่เที่ยง ความยึดมั่นถือมั่นเหลือน้อย แต่อีกฝ่ายหนึ่งแค่เรื่องน้อยก็ยึดมั่นถือมั่นเป็นเรื่องเป็นราวใหญ่โต ก็คงนึกระอาหรือหมั่นไส้ในกันเป็นอย่างยิ่ง ปัญญาที่ร่วมเสริมส่งกันและกันย่อมทำหน้าที่สร้างความร่าเริงในการสนทนา และความไม่พริ้นที่จะต้องฝ่าฟันอุปสรรคร่วมกัน

หากอดีตกาลคุณเคยครองเรือนกับผู้มีบุญเสมอกันทั้ง ๔ ข้อ (อาจหย่อนนิดหย่อนหน่อยได้) ขอเพียงได้มาพบกันในชาตินี้ ก็เกิดแรงดึงดูดที่ก่อความรู้สึกแสนดีอย่างประหลาด เหมือนเข้ากันได้ทุกอย่าง เหมือนเห็นกันได้ทุกแง่มุมด้วยความเข้าใจกระจ่าง

และขอเพียงเกื้อกูลกันนิดๆหน่อยๆ เช่นฝ่ายหนึ่งมาถามทาง อีกฝ่ายบอกทางให้ เท่านั้นก็จะเกิดแรงปฏิบัติขึ้นอย่างรุนแรง ชนิดที่ฝ่ายชาย (ซึ่งมีธรรมชาติเป็นรุก) อาจยื่นข้อเสนอเดินทางไปส่ง และฝ่ายหญิงก็ตกลงรับข้อเสนออย่างยินดีเต็มใจทันที แล้วการตกลงร่วมทางกันไปจนกว่าจะตายก็ติดตามมาอย่างรวดเร็ว ไม่มีอะไรซับซ้อน ไม่มีเหตุการณ์น่าปวดหัว ไม่มีอะไรที่เป็นไปไม่ได้สำหรับคู่บุญประเภทนี้

แน่นอนว่าสายตาทั่วไปมองแล้วย่อมนึกอิจฉา โดยไม่มีใครเข้าใจต้นสายปลายเหตุที่แท้จริงว่าเหตุใดจึงมีคู่ที่น่าอิจฉาได้ปานนั้น รู้แต่ว่ามีจริง แต่ไม่รู้ว่ามีขึ้นมาได้อย่างไร ต้องถือว่าใครที่แก่งเลียงลำเอียง **ความจริงคือคู่บุญได้รับความยุติธรรมจากธรรมชาติกรรมวิบากต่างหาก แต่อาจเป็นความยุติธรรมที่ลึกลับ** เพราะในอดีตชาติมาแสดงให้เห็นเป็นภาพยนตร์ตามโรงไม่ได้

<http://dungtrin.com/prepare/archieve/prepare064.htm>

เตรียมเสบียงไว้เลี้ยงตัว ฉบับวันที่ ๑ ธ.ค. ๒๕๔๘

จากที่พระพุทธเจ้าท่านเคยตรัส ว่าหญิงชายจะพบกันทั้งชาตินี้และชาติหน้า ก็เพราะมีเหตุ คือต่างฝ่ายต่างมีศรัทธา ศีล จาคะ และปัญญาเสมอกัน คำว่า "เสมอกัน" นั้น อย่างน้อยที่สุดคือร่วมกันไปในแนวความเชื่อเดียวกัน มีใจปรารถนาจะรักษาศีล มีใจอยากสละให้ และอย่างน้อยพูดภาษาเดียวกันรู้เรื่อง ไม่ใช่ว่าฝ่ายหนึ่งเสนอ อีกฝ่ายนอกจากไม่สนองแล้วยังเอาแต่ขัดๆ

ยิ่งไปกว่านั้น พระพุทธเจ้ายังเคยตรัสว่า ความรักจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยเหตุสองประการ ประการแรกคือเคยอยู่ร่วมกันมาในอดีตชาติ ประการที่สองคือชาตินี้ได้เกื้อกูลกัน นั่นแหละความรักอย่างลึกซึ้งถึงจะเกิดได้

มองด้วยข้อสรุปนี้ คู่บุญตัวจริงก็คือคนที่เคยคิดดี พูดดี ทำดีต่อกันมาก่อน รวมทั้งมีศรัทธาไป
ในทางเดียว แข็งแรงในศีลข้อเดียวกัน มีใจคิดสละประมาณเดียวกัน และอย่างน้อยต้องพูดกันรู้
เรื่องประมาณเพลนคุยได้ไม่รู้เบื่อ ประเภทใส่บาตรครั้งสองครั้ง อาจมีผลให้เกิดความรู้สึกปี้งบ้าง แต่
จะไม่มีเหตุปัจจัยส่งเสริมสนับสนุนให้ได้พบกันบ่อยๆ ได้เกื้อกูลกันโดยปราศจากอุปสรรคขัดขวางอย่าง
สิ้นเชิง พูดง่าย ๆ ว่าต้องสร้างปัจจัยใหม่กันเหนียวพอดูครับ

<http://dungtrin.net/newsletter/viewtopic.php?t=70&start=77>

ดังตฤณวิไลสนา ฉบับวันที่ ๑ ก.ย. ๒๕๔๘

ถ้านับตามบันทึกของพุทธ ก็ต้องว่าคนเราแม้อยู่เคียงครองเรือน คนหนึ่งตายแล้วอาจไปสวรรค์ คนหนึ่ง
ตายแล้วอาจไปนรก ไข่จะฟุ้งขึ้นหรือไหลลงตามกันเพียงเพราะอยู่เรียงเคียงหมอน มันขึ้นอยู่กับว่าก่อน
ตายแต่ละฝ่ายเดินอยู่บนทางสวรรค์หรือทางนรกเท่านั้น

ตรงข้าม คู่หัวตัวเมียที่มีบารมีอันได้แก่ทาน ศีล สมาธิ และปัญญาเสมอกัน หรือคล้ายตามกัน
ย่อมมีโอกาสได้พบเจอกับบ่อยกว่าคู่อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากจิตเป็นกุศลแล้วอธิฐานสัพพ
ร่วมกันเสมอ ๆ ก็จะทำให้ผลแรงเป็นทวีคูณขึ้นไปเรื่อย ๆ หนักแน่นมั่นคงและเป็น 'ตัวจริง' ของกัน
และกันอย่างยากจะหาใครมาแทนที่

(ทางนฤพาน บทที่ ๑๐ ผู้วิเศษ)

"บุพเพสันนิวาส" ตามความหมายอันแท้จริง จะต้องเคยครองคู่ ร่วมทุกข์ร่วมสุข ฝ่าฟันแล้วสุขสม
ด้วยกันมาก่อน มีลูกให้ช่วยกันเลี้ยงดูด้วยกันมาก่อน มีความจากพราภอันน่าอาลัยมาก่อน
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยสำคัญอย่างสูงคือเคยทำบุญในพุทธเขตร่วมกันมาก่อน
(จะทำบุญร่วมกันในศาสนาไหนก็ได้ ที่ไม่ใช่ลัทธิความเชื่ออันนำไปสู่อบาย แต่การทำบุญร่วมกันในพุทธ
เขต มีกำลัง มีความสว่างสูงส่งเหนือสิ่งอื่นใด)

<http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/007278.htm#24>

ลานดาวบอกตนเองว่าเข้าใจความหมายที่แท้จริงของ ‘คู่บุญ’ และ ‘คู่บารมี’ ก็คราวนี้เอง ถ้าเป็นคู่แท้ที่เคยร่วมบุญร่วมบารมีกันมาก่อน ก็มีใช้ว่าจะต้องด่วนเจตน์ใจเสมอไป แต่อาจารย์หะเหมาะสมที่เมื่อพบกันแล้วต่างอยู่ในภาวะพร้อมจะร่วมทางกุศลดังเดิมอีกด้วย

แรงเหวี่ยงของกรรมใหญ่ฝ่ายกุศลจะดึงดูดให้วิญญาณตามติดกันไปเรื่อย ๆ คล้ายดาวแม่กับดาวบริวารนั้นแหละ ตราบใดเรายังมีใจเห็นดีเห็นงามกับกุศลผลบุญของเขา แล้วก็ร่วมกันทำประโยชน์ให้สาธารณชนไม่เลิกรา เกิดใหม่ก็ได้อยู่ด้วยกันอีกเสมอไป เว้นแต่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพลาดไปอยู่ภพต่ำปล่อยให้อีกฝ่ายโดดขึ้นไปอยู่สูงตามลำพัง ก็อาจคลาดกันระยะหนึ่ง

(กรรมพยากรณ์ : ชะกัรรม ตอนที่ ๔๑ ชะกัรรม)

การที่มีอัตภาพได้มาเจอกันแล้วรู้สึกดี ก็ถือว่าเป็นบุญเก่าที่ให้ผลเป็นกุศลวิบากอยู่แล้ว นั่นเป็นของในอดีตล้วนๆ นับแต่วินาทีแรกที่พบกัน แม้ว่าวิบากเก่าอาจจะยังให้ผลไม่หมดสิ้น มีแรงหนุนให้อยากคบหา หรือมีความหนุนเนื่องให้เกิดเหตุการณ์ดี ๆ บัณฑิตประกอบดี ๆ ก็ต้องถือว่าทั้งสองต้องเลือกเอาเอง กำหนดเอาเองว่าจะทำปัจจุบันให้เป็นอย่างไร ถางทางอนาคตให้ดีร้ายแค่ไหน

จะเลี้ยงความรู้สึกต่อกันไว้ได้นั้น บุญเก่าอาจมีส่วนในแง่ของการเอื้อปัจจัย แต่ไม่ได้เป็นประกันชัดเจนเหมือนบุญใหม่แน่นอน

<http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/001500.htm#4>

คนสองคนที่สร้างบุญมาด้วยกันหากชาติใกล้ชักชวนกันทำทานเป็นงานอดิเรก ต่างฝ่ายต่างก็ได้แดนเกิด ร่ำรวยไม่ขัดสน พอมาเจอกัน คบกัน อยู่ด้วยกันไม่ทันไร อยากทำธุรกิจค้าขาย ก็อาจรวยไม่รู้เรื่อง

หากชาติใกล้เตือนกันและกันตั้งใจรักษาศีลให้บริสุทธิ์ ต่างฝ่ายต่างมีรูปร่างหน้าตาต้องใจเพศตรงข้าม พอมาเจอกัน ก็เอ็นดูเสน่หา หลงใหลในกันและกันรุนแรง ชนิดที่ใครอื่นหมิ่นแสบก็ทำให้หลงไม่ได้เท่า

หากชาติใกล้อาจจูงมือกันเข้าวัดเข้าวา ฝึกภาวนาให้เกิดความตั้งมั่นทางจิตใจ เจริญปัญญาให้แก่กล้า หวังความหลุดพ้นในที่สุดด้วยกัน ตั้งความปรารถนาว่าจะพบเพื่อเกื้อกูลกันให้ถึงที่สุดแห่งทุกข์ ไม่ขวาง กันและกันในเส้นทางมรรคผล พอมาเจอกัน ก็เกิดความผ่องใส เย็นรื่น แค้อยู่ด้วยกันเฉยๆก็อาจเป็นแรง สะกดอีกฝ่ายให้สงบลงจากทุกข์ และโน้มน้าวกันให้ไผ่แต่เรื่องแสนดี งดงาม ไม่เป็นที่ระคายต่อกัน เจอ พระสงฆ์องค์เจ้าก็แต่ที่ดีๆ ไม่ลุ่มหลงประเภทพาญาติโยมลงเหว

<http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/001500.htm#4>

มีคู่รักหลายคู่ ที่ทำบุญมาด้วยกันแค่ระดับทาน อาจรวยร่วมกัน เจอกันยิ่งรวยมหารวยเป็นบ้า เป็นหลัง แต่ปัญญาที่จะประคองรักร่วมกันอาจขาดไป ได้กันแล้วก็เบื่อกัน ไม่ต่างกับเสพสมบัติ ชนิดอื่น ๆ ฝ่ายชายหรือฝ่ายหญิงอาจมักมากในกามจนต้องออกไปเลอะเทอะข้างนอก และคนมีเงินนั้น ผิดศีลได้มากข้อนัก คงไม่ต้องขยายความ

มีคู่รักอีกหลายคู่ ที่ชวนกันรักษาศีลมาก่อน จะโกหกนั้นไม่เอา บัณฑิตบยุงก็ไม่ยอม แต่ขาดทาน บารมีร่วมกันมา ชวนกันอดออม ชวนกันตระหนี่เสียมาก เพราะไม่รู้ค่าของทาน ไม่เชื่อผลของ ทาน เกิดมาเจอกันอาจจะรักกันดูดีมีปานจะกลืน เพราะรูปสวยด้วยกันทั้งคู่ แต่ขอโทษ ต้องกัด ก้อนเกลือกินจนตาย ถึงสัญญาเก่าที่เจือด้วยความบริสุทธิ์ของศีลจะตั้งรังไม่ให้นอกใจกัน ก็อยู่ร่วมกัน อย่างอึดอัดขัดสน ผอมแห้งแรงน้อย เจ็บออดๆแอดๆ ก็เป็นเหตุให้เกิดความเบื่อกันและกันอัน เนื่องจากความเป็นอยู่ได้อีก

ด้วยความไม่สมบูรณ์ของ ทาน ศีล ภาวนา ที่บำเพ็ญมาร่วมกัน คู่รักที่เป็นปุณฺณชนทั่วไปจึงมักขาด
สิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหลายสิ่ง ที่จะเป็นปัจจัยหล่อเลี้ยงตามวิถีทางธรรมชาติ ให้มั่นคงในรักต่อกัน
หรือให้มีความสุขสดชื่นบำรุงจิตใจกันและกัน จะเห็นถ้าหากอยู่ด้วยกันแล้วไม่มีปัจจัยปรุงแต่ง
ชนิดที่เป็นกุศล หล่อเลี้ยงให้เกิดความชุ่มชื้นใหม่ ๆ ทวีขึ้นทุก ๆ วัน ก็เป็นธรรมดาที่ความรักจะ
โรยราลงตามธรรมชาติใจที่เปื้อนหน่ายของเก่าซ้ำซากจำเจ

<http://larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/001500.htm#4>

คนส่วนใหญ่ไม่ตระหนักกันว่าบุญกรรมที่มีกำลังส่งผลสูงสุด
มีอิทธิพลดีร้าย และเป็นตัวจัดสรร เลือกคู่ครองให้เราอย่างแท้จริง
ได้แก่กรรมทางกาย วาจา ใจที่เกิดขึ้นอยู่ทุกเมื่อเชิ้อวัน
หรือที่เรียกกันง่าย ๆ ว่า "นิสัยใจคอ" นั่นเอง
นิสัยคือพฤติกรรม หรือการกระทำที่สั่งสมจนเกิดความเคยชิน
และนั่นก็ตรงกับศัพท์บัญญัติทางพุทธคือ อาจิณณกรรม

<http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/008652.htm#2>

เกี่ยวกับเรื่องของเนื้อคู่หรือคู่แท้ สังสารสัตว์ที่มาจับคู่กันนั้น
ไม่ใช่มีใครดลบันดาล ไม่ใช่มีฐานะคู่กันโดยเดิม
ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้นด้วยกรรมสัมพันธ์ทั้งสิ้น

<http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/001630.htm#27>

วิธีที่จะเจอคนจริงใจกับเรา ไม่ว่าในด้านความรักหรือธุรกิจ ไม่ใช่ด้วยความบังเอิญ ทำนองเดียวกับที่ไม่มีใครมเข้ามาในมหาสมุทรเจอโดยปราศจากเครื่องช่วย ซึ่งในที่นี้ก็คือกรรมนั่นเอง คุณต้องเข้าใจหลักกรรมข้อหนึ่ง คือ เมื่อให้สิ่งใดย่อมไม่สูญเปล่า ต้องมีการสะท้อนตอบเป็นการได้รับสิ่งนั้นคืนมาเสมอ ฉะนั้น หากตอนนี้อยู่ในช่วงรับความไม่จริงใจซึ่งเราเคยทำไว้กับใครมาก่อนก็ช่างเถอะ เอาเป็นว่า ขอให้สร้างเหตุ สร้างเครื่องช่วยให้เราไปพบกับคนจริงใจในกาลข้างหน้า คือพยายามจริงใจกับคนอื่นโดยไม่ย่อท้อ ก็แล้วกัน

(เตรียมเสปียงไว้เลี้ยงตัว เล่ม ๑)

หลักการดูคู่ ขอแนะว่าลองชักชวนกันทำบุญ ดูความรู้สึกผูกพันด้านดี จะแน่นอนกว่าการดูถูกษยามใด ๆ ครับ แต่ผมก็เข้าใจและเห็นใจ บางคนไม่มีโอกาสเลือกมากนัก ถ้าใครคิดว่าตนเองมีบุญในเรื่องคู่หน่อย ผมอยากแนะนำให้ตั้งใจรักษาศีล ๕ อย่างเข้มงวด ทำทานด้วยความเบิกบานอย่างเข้าใจสักพัก มนุษย์เรายกระดับความมีบุญได้ในชาติเดียว เดียวถ้าบุญถึงขีดบันดาลสุขในปัจจุบันทันตาเมื่อไหร่ บุญนั้นก็จะแปรสภาพเป็นแรงดึงดูดชักนำคนดี ๆ ที่สมกันมาหาเราเองครับ หากถือหลักความจริงนี้ ก็คงเป็นคำตอบไปในตัว ว่าเราจำเป็นต้องเชื่อเกณฑ์ชะตาราศีไหม

<http://dungtrin.com/prepare/archieve/prepare064.htm>

เตรียมเสปียงไว้เลี้ยงตัว ฉบับวันที่ ๑ ธ.ค. ๒๕๔๘

สิ่งที่ควรดู คือเมื่อเข้าคู่กันแล้ว

๑) รู้สึกว่าใช่หรือเปล่า (เป็นเรื่องของสัญญาที่ฝังอยู่ในจิตใต้สำนึกล้วนๆ)

๒) เกิดแต่เรื่องดี ๆ เมื่ออยู่ด้วยกันหรือเปล่า (วัดผลของอดีตกรรมที่ทำให้เป็นวิบากฝ่ายดี)

๓) ร่วมกันเปลี่ยนอุปสรรคหรือเรื่องร้ายให้กลายเป็นดีได้หรือเปล่า (ดูปัจจุบันกรรมที่เอื้อให้เกื้อกูลร่วมทุกข์ร่วมสุขกันได้แค่ไหน)

๔) เกิดแรงบันดาลใจให้คิด พูด ทำดี ๆ ต่อกันและต่อกันรอบข้างหรือเปล่า (ปัจจุบันกรรมที่จะให้ผลเป็นวิบากอนาคตที่สดใสหรือไม่ เท่าที่ผมพบมา คู่ที่จรรโลงใจกันด้วยบุญ เลี้ยงใจกันด้วยบุญไม่ขาดสายเท่านั้น ที่ไม่เบื่อ ไม่แห้งแล้งต่อกันเสียก่อนตาย)

สรุปคือเข้าคู่กันแล้วรู้สึกดี ๆ เกิดเรื่องดี ๆ ก็ใช่เลยครับ และไม่ต้องไปหมายมั่นเอาว่านั่นคือเครื่องแสดงความถาวร เป็นเนื้อคู่นิรันดร์ เพราะสังสารวัฏไม่มีอะไรอย่างนั้นให้ มีแต่เปลี่ยนกับเปลี่ยนครับ จะเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นหรือเลวลงเท่านั้น

<http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/001500.htm#1>

ชีวิตคู่จะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวใช้ว่าเกิดจากการสำคัญถูกหรือสำคัญผิดในเบื้องต้น ที่ว่าใช่แหมเหมือนกิ่งทองใบหยก วันหนึ่งกลายเป็นใบชอย ใบมะกรูดไปก็มาก หรือที่ว่าเหมือนดอกฟ้ากับหมาวัด วันหนึ่งหมาวัดกลายเป็นใหญ่เป็นโตในบ้านเมืองก็มีให้เห็น หรืออีกทางหนึ่ง ดูตอนเริ่มต้นว่ารักกันมาก นานไปก็อาจรักกันน้อยลง ดูตอนเริ่มต้นว่ารักกันน้อย นานไปก็อาจรักกันมากขึ้น ของแบบนี้เอาพฤติกรรมปัจจุบันมาเป็นแนวโน้มพอได้ แต่ไม่แน่นอนเท่าไรนัก

(ทางนฤพาน บทที่ ๑๔ ร่วมทาง)

คู่ที่แตกต่างกันมากอาจมีความสุข มีแรงดึงดูดเข้าหากันในช่วงแรก แต่อาจไม่ใช่ว่าที่แม่เหล็กรักความเป็นขั้วตรงข้ามได้ตลอดเวลา การอยู่กินร่วมกันในระยะยาวต้องการอะไรบางอย่างชวนใจให้อยู่ใกล้กันทุกวันได้โดยไม่อึดอัด ถ้าต่างคนต่างอยากทำสิ่งที่ตัวเองพอใจแล้วลืมเลยว่าอีกฝ่ายอยู่ที่ไหน หรือมุมไหนของบ้าน วันหนึ่งก็กลายเป็นความห่างเหินโดยปริยาย

(ทางนฤพาน บทที่ ๑๔ ร่วมทาง)

ความเข้ากันได้ระหว่างสองบุคคลเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เป็นที่ยอมรับว่าลักษณะนิสัยใจคอของคนเราจะก่อลักษณะกระแสดิจประภทหนึ่งๆขึ้นมา ซึ่งเมื่อใกล้กันก็รู้สึกได้ว่าพอจะ 'รับ' กันได้ไหม ถัดจากนั้นยังมีรายละเอียดปลีกย่อยอื่นๆอีก ทั้งความคิด คำพูด และปฏิกิริยาที่กระทำต่อกัน เป็นตัวตัดสินว่าเข้ากันได้สนิทจริงหรือไม่

ตรงนี้น่าคิดว่าถึงจะเคยร่วมบุญกันมา ทว่าเข้ากันยากด้วยคุณสมบัติเฉพาะตัวของแต่ละฝ่าย แม้มีเวลากระดีกระดาดด้วยกันในช่วงแรกอยู่บ้าง ต่อไปก็อาจจะปล่อยจนห่างหายไปที่สุด

เคยทำบุญร่วมกันมาก็เรื่องหนึ่ง ลักษณะกระแสดิจคล้ายกันก็เรื่องหนึ่ง เจอกันแล้วเกิดอะไรขึ้นบ้างก็เรื่องหนึ่ง มีโอกาสใช้เวลาในชีวิตด้วยกันนานชั่วแค่ไหนก็อีกเรื่องหนึ่ง

สรุปแล้วหากว่าตามหลักอนิจจัง หญิงชายในสังสารวัฏต่างท่องเที่ยวไปไกลตามลำพัง ผลัดเปลี่ยนเวียนจับคู่ด้วยความผูกพันมากน้อย แล้วถอยฉากจากกันไปเรื่อยๆ หากคู่แท้ถาวรมีได้? ...

(ทางนฤพาน บทที่ ๑๐ ผู้วิเศษ)

ในเมื่อยังต้องติดอยู่กับความรักประจำโลก ก็ควรเป็นความรักที่เกื้อกูลกันและกันด้วยธรรมะ อยู่ร่วมกันด้วยกระแสนบุญกุศล

หากผูกพันกับใครด้วยกระแสนบุญมากกว่ากระแสนบาป ก็มักได้เป็นตัวจริงของเขาหรือเธอในที่สุด

<http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/008619.htm#4>

ความรัก กับ วิบากแห่งกรรม

“การก่อกรรมกับผู้อื่นมีหลักอยู่ง่าย ๆ นะ หนึ่งคือมีเจตนากระทำการกับสิ่งมีชีวิต สองคือ สิ่งมีชีวิตนั้นได้รับผลทางกายหรือทางใจสมเจตนาของผู้กระทำ เราทำเวรทำกรรมไปนั้น จะรู้หรือไม่รู้ก็ตามว่าเป็นกรรมเวร อย่างไรวันหนึ่งก็ต้องให้ผล ผมพูดอย่างนี้อาจทำให้หนูนึกได้... หนูถูกไหม่ว่าก็ครั้งที่หนูพูดอะไรเช่น ‘ซักจะใจอ่อนแล้วซี’ ทั้งที่ความจริงยังไม่มีใจแม้แต่หิดเดียว”

ลานดาวตะลึงคล้ายถูกไฟดูด นั่นเป็นถ้อยคำที่หล่อ่นใช้เป็นประจำจริงๆ โดยเฉพาะกับนักตื้อที่ตื้อดี และทำทางจะไม่มีพิษมีภัยในภายหลัง จะว่านหนกานต์แอบมาเล่าให้ฟังก็คงยาก เพราะจำได้ว่าหล่อ่นไม่เคยไปรยคำเด็ดนี้ใส่หูเขา ต้องพิเศษกว่านหนกานต์อีกสักนิดหนึ่งหรือกถึงมีสิทธิ์ได้ยิน

“แค่นี้ก็ถือว่าเป็นกรรมที่ต้องได้รับโทษหรือคะ?”

“ไม่ใช่แค่คำพูดนี้หรือคะ ทุกอาการ ทุกถ้อยคำที่รวมกันทำให้ใครต่อใครเขาคาดหวังนั้นแหละ ลองเอาใจเขามาใส่ใจเรา ถูกหลอกให้คาดหวังอย่างแรง จบลงด้วยความผิดหวังอย่างหนัก เหมือนเมื่อเรายังอ่อนแอในวัยเด็ก พ่อแม่บอกว่าจะมาแล้วไม่มา เราน้อยใจ เราอยากร้องไห้อย่างไร ก็คือความรู้สึกแบบนั้นคุณเข้าไปด้วยจำนวนหนุม ๆ ที่อกหักจากเรา ลองคำนวณเถาะว่าถ้าวันหนึ่งมันย้อนกลับมากระแทกเรา มันจะหนักขนาดไหน”

(กรรมพยากรณ์ : ชนะกรรม ตอนที่ ๓ พยากรณ์ดาวเด่น)

“ถ้าหน้าเค็มมีเวลาสั่งสมกองบุญไว้มาก น้ำหนักน่าจะเกินความหลงผิดในช่วงต้นชีวิตแล้วนี่คะ ทำไม่ถึง... เอ่อ...”

“กรรมดีในชาติก่อนส่งผลให้ชาตินี้มาเกิดในตระกูลดี เป็นคนมีจิตใจดี พบแต่เรื่องดี แต่ในเรื่องของความรัก ถึงคิวที่กรรมร้าย ๆ ให้ผล การที่หนูเคยเคยล่อหลอกให้คนอื่นหลงใหลคลุ้มคลั่งรูปตบ ปรงแต่งจิตให้ชาตินี้เป็นคนหลงรูปง่าย และเจอแต่พวกโลเล นิยมรักซ้อน ทอดทิ้งหนูไปหาคนอื่นเสมอ”

อเวรายกมือปิดปาก น้ำเอ่อขึ้นปริ่มขอบตาอีก ไซ้แล้ว... หล่อนเป็นแค่ผู้หญิงธรรมดาๆ คนหนึ่ง อยากได้ความรัก ความอบอุ่น ความมั่นคง ทว่าก็พบแต่รักฉาบฉวยของคนมาแรงแล้วทิ้งเร็ว รูปแบบก็ซ้ำ ๆ กันไม่เลิก คือเจอเจ้าชายในฝันที่สมบูรณ์แบบคนแล้วคนเล่า ทว่าต้องเผชิญกับความจริงว่า เจ้าชายเหล่านั้นพบเจ้าหญิงที่ครบพร้อมกว่าตนในเวลาแสนสั้น

(กรรมพยากรณ์ : เลือกเกิดใหม่ ตอนที่ ๔๔ กรรมเก่า กรรมใหม่)

“อ้อยจะบอกว่าถ้ากรรมวิบากมีจริง แค้กก็ออกดีดี แต่ทำไมถูกทิ้งไซ้ใหม่ล่ะ?... พุดไปเถอะ แค้กรับได้ ไม่ใช่เรื่องเจ็บปวดสักเท่าไรแล้ว ปลงตกแล้ว”

“ปลงว่า... เคยไปทิงเขามาก่อน?”

“ก็คงงั้น เพราะชาตินี้โดนจนชิน จนชา ด้วยวิธีเดิม ๆ ตลอด มันคงไม่ใช่เรื่องฟลุค และถ้า ธรรมชาติมีเหตุผล ไม่คอยแกล้งใครเล่นตามอำเภอใจ แค้กก็เชื่อว่าแค้กต้องทำคนอื่นไว้ก่อนเกิด มาในชาตินี้จริง ๆ เพราะชาตินี้แค้กไม่เคยตั้งใจหลอกให้ใครมีความหวังลม ๆ แล้ง ๆ สักคน...”

หญิงสาวพุดด้วยเสียงเรียบสนิท เรียบเสียจนคนฟังไม่รู้สึกรับเป็นเรื่องน่าสงสาร แต่ขณะเดียวกันก็ได้แรงบันดาลใจที่จะสงบสติอารมณ์ตาม

“ถ้าเธอเคยหลอกชาวบ้านไว้ในชาติก่อน ทำไมไม่ติดนิสัยเจ้าชู้ชอบหลอกมาบ้างล่ะ?”

นั่นคือสิ่งที่อเวราตอบไม่ได้

“อาจจะ... เช็ดแล้วอธิษฐาน กลับตัวกลับใจใหม่ในช่วงท้ายมั้ง ไม่รู้ซี ก็ได้แต่เดาส่งประสาณักเดาคุยกันนั้นแหละ”

“ในเมื่อไม่รู้จริง และไม่มีทางรู้ได้ อย่างนี้จะมีประโยชน์อะไรถ้าโทษอดีตกาลปางบรรพ์แต่ครั้งไหน?”

“ก็... ประโยชน์ตรงที่จะได้ตั้งใจ ไม่หลอกคนอื่นให้รอเก้ออีกใจ ชาตินี้ไซ้ ๆ กรรมให้หมดไป ชาติหน้าไม่ต้องเป็นทุกข์อีก”

(กรรมพยากรณ์ : เลือกเกิดใหม่ ตอนที่ ๓๑ เหตุผลลึกลับ)

“รู้ไหมรางวัลของการเป็นคนรักเดียวใจเดียว ไม่แก้งลังหลอกให้ใครมาหลงชอบคืออะไร?”

“คนใจเดียวที่ซื่อสัตย์ไม่เป็นอื่น ครองกายอยู่กับคู่ของตนได้ตลอดรอดฝั่ง แม้ถูกทดสอบให้
ไขว้เขวก็ไม่วอกแวก รางวัลคือจะทำให้เกิดใหม่เป็นคนมีเสน่ห์จับตา ทรงอิทธิพลบันดาลใจให้เพศตรง
ข้ามเห็นแล้วอยากคู่ว่าเป็นคู่แท้ เกิดจินตนาการอบอุ่น อยากเคียงบ่าเคียงไหล่ไปตลอดกาล นอกจากนั้น
กระแสบากยังดึงดูดแต่คนดี ๆ มาให้เลือกนับไม่ถ้วน ใครต่อใครเทใจจริงให้เพราะเห็นเรามีค่า ไม่อยาก
เข้ามาหลอกเล่นเอาสนุกกันเลย ส่วนคนใจคดแฉ้อยอยากเข้ามาใกล้ ก็จะเหมือนมีแรงผลักให้ห่างออกไป
พยายามเท่าไรก็เข้าไม่ถึงตัวสักที”

(กรรมพยากรณ์ : เลือกเกิดใหม่ ตอนที่ ๔๔ กรรมเก่า กรรมใหม่)

“แล้วทำไมชาตินี้เขาถึงเจ้าชู้นักคะ? ในเมื่อเคยใจบุญออกปทานนั้น”

ชักต่อราวกับเป็นเจ้าของคดีเสียเอง

“คนเราเกิดมาพร้อมกับความไม่รู้ หลงลืมอดีต มองไม่เห็นที่มาที่ไปของคุณสมบัติต่าง ๆ ในตน
พอเขาพบว่าตนเองเกิดมายังไม่ทันต้องทำอะไรก็หล่อเหลา มีแต่สาว ๆ มาหลง ก็ยอมกระหึ่มในความ
เป็นคนเจ้าเสน่ห์ กับทั้งเห็นว่าภาวะของเพศชายนั้นได้เปรียบ มีแต่ได้ไม่มีเสีย จึงลำพองในวัยต้นของ
ชีวิตเป็นธรรมดา”

“สรุปว่าผู้ชายอาจเจ้าชู้ได้โดยไม่จำเป็นต้องเคยเป็นคนเลวในอดีตชาติหรือคะ?”

“ในชาติเดียวกัน คนเรายังกลับไปกลับมาระหว่างเลวกับดีได้หลายร้อยหลายพันครั้ง แล้วข้าม
ชาติข้ามภพมาจะหาความแน่นอนอะไรได้? ถ้าหยุดตัดอคติทิ้ง เห็นตามจริงว่าทุก ๆ คนต่างก็มีที่มาที่
ไปในการก่อกรรมและรับผลกรรม ใจก็จะเป็นกลาง ไม่ต้องทรมันทรมานเรียกหาความยุติธรรมเมื่อเห็นคน
น่าหมั่นไส้ยังอยู่ดีมีสุข และไม่ต้องมีดหมั่นกับความสะใจสมน้ำหน้าเมื่อเห็นศัตรูประสบทุกข์ปางตาย”

(กรรมพยากรณ์ : เลือกเกิดใหม่ ตอนที่ ๔๔ กรรมเก่า กรรมใหม่)

“ถ้าใช้ชีวิตตามสัญชาตญาณอย่างเดียว สัตว์ทั้งหลายก็ว่ายตามน้ำตามกระแสกันเกือบหมด วิวาห์ชัดไปทางไหน ก็เลสก็หนุให้ไหลไปทางนั้น ไม่มีสักกี่คนหรอกที่ต้านกระแส หรือกระทั่งมีแก็ใจทวนกระแส”

“ไม่มีทางเป็นตัวของตัวเองได้นานๆ เลยหรือคะ?”

“ก็มีทางอยู่ การเป็นผู้ชนะก็เลสในทางใดทางหนึ่งได้ตลอดชีวิต คงเส้นคงวาไม่หวั่นไหวแม้ถูกทดสอบหนักหนาเพียงใด นั่นแหละจะกลายเป็นนิสัยติดตัวข้ามภพข้ามชาติในระยะยาวได้ อย่างเช่นถ้าเป็นชายที่มีดีพร้อม แล้วเจอผู้หญิงมาเสนอตัวมากมาย แต่ก็ปฏิเสธด้วยความปรารถนาในรักเดียวใจเดียวตลอดชีวิต ก็จะเกิดนิสัยอันเป็นเอกลักษณ์ขึ้นมา เกิดอีกทีชาติก็มักซ้ารอยเดิม คือไม่เป็นคนเจ้าชู้หลายใจไปเรื่อย ๆ ”

(กรรมพยากรณ์ : เลือกเกิดใหม่ ตอนที่ ๔๔ กรรมเก่า กรรมใหม่)

ในธรรมบทมีอุปมาหนึ่งท่านกล่าวไว้ว่าสิริกับกาลิมาอยู่ด้วยกัน ความวิบัติก็เกิดขึ้นเอง อันนี้เป็นเรื่องจริง ถ้าคิด พูด ทำต่างกันมาก ๆ คนหนึ่งไปทางบุญ อีกคนไปทางบาป อยู่กันก็รังแต่จะมีเรื่องร้อน ๆ ตลอด และกรรมจะเป็นผู้แยกทางให้ ไม่ว่าจะจากเป็นหรือจากตาย ฝ่ายดีจะยิ่งได้ไปดีขึ้น ส่วนฝ่ายร้ายก็จะยิ่งได้ไปเสวยทุกขเวทนาแสนสาหัส โดยเอาเวลาที่อยู่ร่วมกันนั่นเองเป็นเครื่องสร้างอนาคต กล่าวคือฝ่ายดีจะได้บำเพ็ญทั้งขันติ ทั้งอภัยทาน และอีกสารพัด ส่วนฝ่ายร้ายก็จะได้ก่อเวร ทั้งความเบียดเบียน ทั้งนิสัยถืออำนาจบาตรใหญ่

รายละเอียดเรื่องการครองคู่ในพิสดารลึกซึ้งนัก แต่พอสรุปได้คร่าวๆคืออยู่ดี อยู่ร้าย และอยู่ครึ่งดีครึ่งร้าย โดยมากจะเป็นแบบที่สาม คือครึ่งดีครึ่งร้าย เพราะฉะนั้นโดยมากเช่นกัน ที่คนเราจะเจอรัก "ครึ่งแท้ครึ่งปลอม" กัน

นอกจากรักแท้แท้ใกล้ชิดแล้ว ต้องบอกด้วยว่ารักแท้แท้กรรมเก่า คนเราถ้าเคยร่วมกันบาปมากกว่าร่วมบุญกันมา อยู่ด้วยกันป๊อบป๊อบ วันหนึ่งก็ต้องมีเหตุให้แยกจากกัน แล้วไปเสี่ยงบุญเสี่ยงกรรม หากคนใหม่ที่เคยร่วมดีร้ายมาหนักเบากว่ากันอีก

<http://larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/006918.htm#2>

เกมกรรมนะเล่นยาก เตรียมใจยาก ทุ่มมากไปก็กลายเป็นยึดมั่นถือมั่นผิดตัวได้ เมื่อมากไปก็กลายเป็นหละหลวมใจได้ เอาเป็นว่า เมื่อตัดสินใจอยู่ร่วมเรียงเคียงหมอนกับใคร ต่างคนต่างก็ไม่ทำเรื่องบาดใจกันด้วยการรักษาศีล ไม่ล่วงละเมิดศีลข้อกาเมขแห่ง ๆ จนกว่าจะแยกเตียงเป็นเรื่องเป็นราวก็แล้วกัน โลกนี้นะ ถ้าเอาตามอุดมคติ ต่างคนต่างทำหน้าที่ ฝ่ายชายเลี้ยงดูและปกป้องภรรยา ภรรยาปรนนิบัติรับใช้สามีด้วยความซื่อสัตย์ มีค่านิยมผัวเดียวเมียเดียว ก็ได้ชื่อว่าทั้งคู่ทำจิตไม่ให้ชดสายสับสน ไม่ต้องชดใช้บาปกรรมทางเพศทั้งชาตินี้และชาติหน้ากันแล้ว ต่อให้ชาตินี้ยังไม่รักกันดูดดื่มปานจะกลืน ศีลสัตย์ก็จะกลายเป็นพลังดลใจให้รู้สึกรักลึกซึ้งเมื่อเจอกันในปรโลกไปเอง

(กรรมพยากรณ์ : ชนกรรม ตอนที่ ๔๑ ชนกรรม)

“ตกลงนี้เราจะต้องเวียนว่ายอยู่กับการเจอผู้ชายทิ้งขว้างไปตลอดชีวิตหรือเปล่า แค่นี้ไม่เข้าใจ ทำไมเวรกรรมส่งผลแต่ผู้ชายห่วย ๆ มาให้เลือกตลอด”

“ถ้าวิธีคิด วิธีฝันถึงผู้ชายของเธอเปลี่ยนแปลง ตัวเลือกที่เข้ามาอาจเปลี่ยนไป... ถ้ายังคิดเป็นแฟนกับผู้ชายเจ้าชู้นะ ลืมได้เรื่องหวังเป็นหนึ่งเดียวของเขา อย่างมากเธออาจเป็นหมายเลขหนึ่งครู่หนึ่ง แล้วที่สุดก็เลื่อนอันดับไปเป็นหมายเลขสอง หรือกระทั่งสามอยู่ดี”

(กรรมพยากรณ์ : เลือกเกิดใหม่ ตอนที่ ๒๘ โลกกลม)

“แล้วจะหลุดจากบ่วงกรรมได้เพราะหมดแรงส่งของกรรม หรือว่าตามขั้นตอนของผังกรรมนั้นจะต้องเจอพีแตร หรือว่าเป็นเพราะจะทำใจสละบาปแล้วอธิฐานขอพบคนใหม่กันแน่คะ?”

“ทุกอย่างประกอบกัน แต่จุดใหญ่ที่สุดคือจากะ ความมีใจคิดสละบาปนั้นแหละเป็นตัวประกอบสำคัญสูงสุดในกรณีของหนู เพราะเดิมหนูมีความคิดเอาแต่ได้ เห็นแก่ตัวจัด ถ้าหากไม่เปลี่ยนแปลงตัวตน

เดิม ๆ ก็จะต้องหลงวนอยู่ในวงโคจรเดิม ๆ ไม่อาจเจอคนใหม่ที่ดีกว่า คล้ายสร้างเขาวงกตให้ตัวเองหาทางออกไม่เจอ หรือเหมือนชุดหล่มให้ตัวเองติดอยู่อย่างไม่อาจถอนเท้าขึ้นมาสำเร็จ”

(กรรมพยากรณ์ : ชนะกรรม ตอนที่ ๔๑ ชนะกรรม)

“ลองยกตัวอย่างชีวิตว่าเปลี่ยนแปลงตรงไหนได้เจอคู่แท้เร็วที่สุด”

“อย่าเรียกว่า ‘คู่แท้’ เลย เรียกว่า ‘คู่เหมาะ’ หรือคนที่ดี ‘คู่ควร’ กับเราดีกว่า หลักการที่พี่สาวของเด็กบอกไว้ ถ้าจะเข้าใจง่าย ๆ คือ... เรายกระดับตัวเองสูงขึ้นแค่ไหน โอกาสจะไปเจอคนในระดับนั้นก็สูงขึ้น”

พิมพ์พรรณนี้ทำหน้าสงสัย

“จะยกระดับจากตรงไหนก่อนดีละ อ้อยก็ว่าทุกวันนี้อ้อยดีที่สุดในเท่าที่จะเป็นไปได้แล้วนะ ให้อ้อยกว่านี้ในปีสองปีนี่หมดสิทธิ์แน่เลย”

“ยกระดับฐานะยากนัก ก็ยกระดับจิตใจเป็นไง... トラバไตที่ใจยังผูกพันกับคนเก่าแปลว่าเธอยังยึดติดอยู่กับทางโคจรของชีวิตแบบเดิม ต่อเมื่อเลิกข้องแวะกับพี่ตุ้มของเธอ ไม่ผูกพันแม่เพียงด้วยใจ คิดแค้นพี่ตุ้มหรือครอบครัวเขา นั้นถึงจะสะท้อนการเปลี่ยนบางสิ่งในตัวตนของอ้อย ที่หลุดพ้นออกมาจากอดีตเสียได้”

“อ้อ... เข้าใจละ จะให้อ้อยยกโทษ ไม่ติดใจกับครอบครัวพี่ตุ้มอีก?”

“ใช่! ทั้งทางผูกพันด้านดีและด้านร้าย ให้ถือว่าเหมือนฝันไป ไม่ต้องไยดีให้เสียเวลาเดินทางไปข้างหน้าเปล่า ๆ ”

“เท่านั้นทำให้เกิดแรงดึงดูด พาไปเจอคนใหม่ทันที?”

“ตามหลักการ ไม่ใช่ว่าเธอ ‘พยายาม’ เปลี่ยนแปลงแล้วทุกอย่างจะแปลกไปในทันที เธอต้องเปลี่ยนให้มากพอ ถึงจะเรียกว่าเป็นการยกระดับจริง คู่ควรกับการพบคนใหม่ที่ดีกว่าจริง ๆ ”

(กรรมพยากรณ์ : เลือเกิดใหม่ ตอนที่ ๓๑ เหตุผลลับ)

“อย่าหาว่าเคັงมงานะคะ เคັงเพิ่งไปดูหมอละวอยุ้ยมา เขาบอกว่าเคັงหลีกเลี่ยงคนนี้ได้หรอก แต่อีกไม่นานก็ต้องพลัดพรากจากกัน คำทำนายช่วยให้เคັงทำใจได้เยอะ”

“พี่ไม่รู้เรื่องดวงเท่าไร แต่รู้จริงๆ อย่างหนึ่ง คือ ถ้าดวงมีอยู่ ก็คือเส้นทางของวิบากกรรมแต่หนหลังนั่นเอง เราเลือกที่จะทอดหุ่ยไปตามกรรมเก่าชัดพาก็ได้ หรือเลือกกัดฟันสู้เพื่อผ่อนหนักเป็นเบาด้วยกรรมใหม่ก็ได้ พุดง่าย ๆ ว่าศักยภาพของมนุษย์เรามีมากพอจะอยู่เหนือดวงชะตาคะเคັง”

อเวรทำหน้าเหยนิด ๆ

“กรรมใหม่แบบไหนล่ะคะพี่หนอง? เคັงมองไม่เห็นทางสู่ความน่าดีใจพรุ่งนี้ได้เลย”

“พี่เคยบอกตั้งแต่เมื่อครั้งที่เรอกหักจากคนก่อนไง คนเราจะเริ่มอยู่เหนือดวงชะตาก็เมื่อมีใจคิดสละสิ่งที่หวงไว้แบบผิด ๆ ทิ้งไป ถ้าไม่ฝักมีใจคิดสละ จิตจะหวงแม้กระทั่งสิ่งที่เห็น ๆ อยู่ว่าเป็นต้นเหตุทุกข์ก้อนใหญ่ แต่ละวันเราเจอเหยื่อล่อที่กรรมเก่าส่งมายั่วกิเลสทั้งนั้น ถ้าตะครุบหมดก็เท่ากับเก็บทุกข์มาหวงไว้ในอ้อมกอดทั้งหมด แต่ถ้าสละบ้าง ทิ้ง ๆ มันบ้างด้วยปัญญาเพ่งเล็งเห็นโทษ ก็จะเหมือนทวนกระแสกรรมเก่าไปหาทิศทางใหม่ที่ดีขึ้น ทีละครั้ง ทีละหน”

(กรรมพยากรณ์ : เลือกเกิดใหม่ ตอนที่ ๒๐ คู่รักคู่สุดท้าย)

วิธีหนึ่งที่จะทำให้คู่เวรของเราเขาตามไม่ทัน

คือรู้ว่าเขาทำเลวแบบใด เราจึงไว้อย่าชั่วชีวิตจะทำผิดชนิดนั้น ๆ สุดโต่ง

เช่นเขาชอบพูดหยาบ เราต้องมุ่งมั่นทำตัวเป็นคนพูดไพเราะสุดขีดให้ได้ แล้วริษฐานไปเรื่อย ๆ อิงหลักสัจจะที่ว่าคนแบบเดียวกันย่อมโคจรมาพบ หรือมาใกล้ หรือมาเฉียดกัน

คนต่างกันย่อมไม่มีเส้นทางให้โคจรมาพบ หรือมาใกล้ หรือมาแตะต้องกัน

เขาเป็นอย่างนั้น เราจะเป็นอีกอย่าง ก็ขอให้แคล้วคลาดกันไปเสมอ

แม้จำเป็นต้องมาพบเจอ ก็อย่าได้ทำความมัวหมองให้เราได้ หรืออย่าทำให้เราถึงขั้นเป็นทุกข์ได้
การอธิษฐานจะส่งผลจริง หรืักแน่น ตามการประพฤติจริงของเราด้วย

อั่งสัจจะไว้นั้นแหละ ได้ผลที่สุด

<http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/005649.htm#82>

“คนเราอย่างเก่งก็เต็มใจแค่ ‘ปรับตัว’ เข้าหากัน แต่ที่จะปรับศรัทธา ศีล จาคะ และปัญญาให้
เสมอกันนั้นหาได้ยากแสนยาก วันนี้หนูประกาศเปรี้ยงแล้วว่าพร้อมจะลงทุนทุกอย่างเพื่อเอาเขาไว้ ก็
เป็นการแสดงความจงใจทำผังกรรมเก่าให้บิดเบี้ยวด้วยแรงกรรมใหม่ ไม่ยินยอม ‘ไปตามดวง’ ฉะนั้นจึง
เรียกว่า ‘ฝืนดวง’ ได้เต็มปาก และอำนาจที่จะฝืนดวงได้ก็มีแต่ธรรมะฝ่ายสูงเท่านั้น ธรรมะฝ่ายต่ำ
ไม่มีกำลังพอต้านทานพลังจากผังกรรมเก่าหรอก”

“แล้วหนูมีเวลาแค่ไหน ที่จะเร่งบุญให้ทันใครอีกคน?”

“อย่าให้ผมดูเลย ตอนนี้ผมยังไม่กำหนดรู้เข้าไปชัดๆหรอก หากหนูรู้เวลาแบบจำเพาะเจาะจง รับรองว่า
จะต้องมีพฤติกรรมประหลาด ๆ ก่อทุกข์ให้เรา เพิ่มทุกข์ให้เขาเปล่าๆ ให้ผมบอกอย่างนี้ดีกว่า การพบ
ใครสักคนที่เราถูกใจ และเขาก็ถูกใจเรา โดยต่างฝ่ายต่างยังไม่มีเจ้าของ นั่นชี้ให้เห็นชัดว่ายัง
เหลือเวลาสร้างบุญเพื่ออยู่ร่วมกันในชาตินี้ ด้วยศรัทธา ศีล จาคะ และปัญญา พุดง่าย ๆ ว่าถ้ารีบ
ต้องทัน!”

(กรรมพยากรณ์ : ชนกรรม ตอนที่ ๒๔ คำสาป)

ความรัก กับ ความรู้สึกผูกพัน

ไม่มีเรื่องสำคัญในชีวิตเราเกิดขึ้นด้วยความบังเอิญ พระพุทธองค์ตรัสว่า **ความรักนั้น เกิดขึ้นด้วยเหตุ ๒ ประการ** ประการแรกคือเพราะอยู่ร่วมกันในอดีตชาติ ประการที่สองคือเกื้อกูลกันในปัจจุบัน เหมือนดอกบัวที่เกิดเพราะอาศัยเหตุ ๒ ประการคือน้ำและเปือกตม ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้

ถ้าเคยเป็นคู่ผัวตัวเมียมาแต่ปางก่อน ก็อาจทำให้รักตั้งแต่แรกพบ ส่วนจะรักแท่นั่นนอน ยั่งยืนแค่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับวิธีอยู่ร่วมกันในปัจจุบัน

(กรรมพยากรณ์ : ชนกรรม ตอนที่ ๒๔ คำสาป)

“เอ... หนูสงสัยมานานแล้วนะ ว่าถ้าตายจากกันแล้ว มาเจอจะเจอกันได้ยังไงถูก เอาแค่คนรู้จักกันในชาตินี้ บางทีรักสุดชีวิต พอมีเหตุให้พลัดพรากหลายปีแล้วคิดถึงกันขึ้นมา ต่อให้พลิกแผ่นดินหาแทบตายก็ไม่เจอ ขนาดตั้งใจหายังไม่เจอ แล้วอะไรที่เหวี่ยงให้มาเจอคู่กรรมเก่าที่ลืมกันหมดสิ้นได้?”

“กรรมเป็นเรื่องซับซ้อน หนูต้องเข้าใจ ต้องหยั่งรู้ ว่าลำดับการให้ผลของกรรมเป็นอย่างไร แล้วจะรู้สึกว่าการที่เราเหมือนมีแม่เหล็กดึงดูด วิ่งไปตามเส้นทางใด ก็มีผลดึงดูดบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีบุพกรรมร่วมกับเรามาเจอกัน ใครมีอิทธิพลกับชีวิตเรามาก ให้ผลเปลี่ยนแปลงทางดีหรือร้ายได้รุนแรง ก็หมายความว่าเราหลีกเลี่ยงการพบเจอคนนั้นไม่ได้ และต้องใช้เวลาระยะหนึ่งทำความรู้จัก คบหา และรับผลจากเขาเสียก่อนจึงถึงเวลาผลจาก ต่างจากพวกที่เราจะต้องเสียเวลาในชีวิตร่วมกับเขาเพียงครั้งนาที เช่นคนบอกทางแยกทางเลี้ยวให้เราไปถึงที่นัดหมาย การพบหรือไม่พบคนจำพวกนี้มีผลเท่ากัน คือจะไม่ทำให้ชีวิตเราต่างไปจากเดิม”

“แล้วแม่เหล็กดึงดูดคู่กรรมที่พี่ว่านี่ฝังอยู่ตรงไหนในเราคะ จิตใต้สำนึกหรือเปล่า?”

“ถ้ายกเอาสิ่งที่เห็นง่ายในชาติปัจจุบันมาพูดก่อนคงพอเข้าใจ หนูคงเห็นว่าถ้าเราพูดกับใครบ่อยๆ ก็จะเหมือนมีสายใยโยงกับคนนั้น ไม่ใช่เหมือนกับเส้นเชือกผูกมัดเป็นตัวเป็นตน แต่สายใยที่รู้สึกได้ด้วยใจนั้นแหละ จะกระตุ้นให้เราคิดถึงเขาบ่อยๆ อันนี้คงนึกออกนะ”

“ค่ะ บางทีรู้สึกเหมือนใจเราเป็นสิ่งที่ยึดตัวออกไปทางทิศใดทิศหนึ่ง ตามที่อยู่ของใครบางคนได้ตลอดเวลา”

“นั่นแหละที่เรียกความผูกพัน สายใยเชื่อมโยงระหว่างจิตต่อจิต หลักการคือถ้าผูกเหนียวแน่นกับใครมาก ๆ จะมีลักษณะฝังลงในส่วนลึก หยั่งรากความสัมพันธ์ได้ถึงส่วนไร้สำนึก ชนิดติดจิตติดวิญญาณข้ามภพข้ามชาติได้ เมื่อพบกันอีกก็จะมีสัญญาณในจิตกระตุ้นให้ตื่นตัวรับรู้ มีสายใยเชื่อมติดกันทันที จึงเหมือนคุ้นเคยกันในทางใดทางหนึ่ง นี่เป็นในแง่ของความจำ”

(กรรมพยากรณ์ : ชะกัรรม ตอนที่ ๓ พยากรณ์ดาวเด่น)

“เป็น ‘ทาสในเรือนเบี้ย’ หรือ ‘ท่านผู้หญิงในเรือนหอ’ เขาวัดกันตรงไหนคะ?”

“การหยิบยื่นความสุขให้กันด้วยจิตสำนึกของคนรักมั่ง ถ้าเอาแต่กอบโกยและใช้สอยด้วยอารมณ์ดิบ นั่นคือภาษากายของเจ้านาย แต่ถ้ายอมเสียเวลาตามใจและทะนุถนอมนึ่มนวล อันนั้นคือภาษาใจของคนรัก”

(กรรมพยากรณ์ : ชะกัรรม ตอนที่ ๑๖ อตีตนิบาตกรรม)

คู่ที่ติดใจกันและกันโดยเนื้อหนัง เวลาเบื่อกันจะหน่ายยิ่งกว่าเห็นปลาทุเค็ม เล็บยังไม่อยากจะแตะ เงามือไม่อยากที่จะเห็น นี่คือธรรมชาติเสื่อมโทรมทางความรู้สึกในกาม

คู่ที่ทำบุญร่วมกันทุกวัน จะสัมผัสได้ถึงกระแสชนิดหนึ่ง เยือกเย็น อ่อนโยนเป็นธรรมชาติ กระแสชนิดนี้เหนียวรั้งจิตวิญญาณทั้งฝ่ายชายและหญิง ให้เกิดความรู้สึกด้านดีต่อกัน แม้เบื่อกันทางเนื้อหนังแล้ว ก็ยังน่าจะอุจใจ เย็นกาย ไม่รู้สึกรังเกียจอีกฝ่ายเลย เหมือนแต่ละฝ่ายเป็นส่วนเติมความเย็นให้แก่กัน เข้าใกล้กันแล้วไม่ร้อน อยู่ร่วมกันนานแล้วไม่จืด เพราะคอยเติมความเย็นให้ทวีขึ้นเรื่อย ๆ

คู่ที่หมั่นชวนกันภาวนาร่วมกัน ทะลอม ๆ หาวัดด้วยกัน จะมีสายสัมพันธ์อีกลักษณะหนึ่งให้สัมผัสรู้สึก มีความละเอียดอ่อนลึกซึ้งยิ่งกว่าคู่รักประเภทที่กล่าวมาข้างต้นมาก คือนอกจาก

กระแสความเยือกเย็นที่สื่อเป็นสายสัมพันธ์เหนียวแน่นแล้ว ยังมีความอบอุ่นมั่นคงอีกชนิดหนึ่ง ให้ความรู้สึกโปร่งเบา ปลอดภัย และมีความแน่นอนกว่ากันมาก อยู่ร่วมกันนานๆแล้วเมื่อกระแสจิตจูน

ตรงกัน ทั้งในระดับของการมีใจเปิดเป็นทาน ช่างให้ทั้งทรัพย์สิน อภัยทาน วิชิตทาน ธรรมทาน ทั้งในระดับของการมีใจสะอาดเป็นศีล บริสุทธิ์สว่าง ห่างจากการคลุกกิเลสหยาบหนาทั้งในระดับของการมีใจตั้งมั่นเป็นสมาธิ มีความมั่นคงแน่วแน่ในภายใน เป็นที่พึ่งให้แก่กันและกัน รวมทั้งตัวเองได้ ทั้งในระดับของการมีใจปล่อยวางอย่างเป็นพุทธิปัญญา ไม่ยึดมั่นถือมั่นแม้ในกันและกันรุนแรง แบบนี้แหละครับ ไปไหนก็เป็นความชุ่มฉ่ำ สุกสว่างให้กับทุกที่ ทุกคนที่ใกล้ชิด

<http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/001500.htm#4>

สรุปทางโลกคือ รักแท้มีจริงขึ้นได้ด้วยปฐมเหตุคือใจ ใจดี ๆ แบบที่หายาก จึงได้รับความสุขอันเป็นไปได้น่ายาก การทำให้ใครสักคนดีใจจนตาเป็นประกายหรือการทำให้ใครสักคนอบอุ่นสมหวัง ต้องใช้ความเข้มแข็งและเมตตาเหนือสามัญมนุษย์ สามารถหยิบบรรยากาศที่คนทั้งหลายยากจะมอบให้แก่กัน เป็นผู้มิตักยภาพในการก่อความผูกพันอันแน่นเหนียว ซาบซึ้งรุนแรง ระดับที่สามารถประทับลงในใจอีกฝ่ายไปจนข้ามภพข้ามชาติ

แต่มีความสัมพันธ์ที่บริสุทธิ์ยิ่งกว่านั้น มีคุณยิ่งกว่านั้น ถ้าเราสามารถทำให้ใครสักคนตาสว่างด้วยการเห็นธรรมะ ถ้าเราสามารถทำให้ใครสักคนอบอุ่นใจด้วยการให้ธรรมะเป็นที่พึ่ง ความรู้สึกมันยิ่งกว่าทำให้คนรักปิติด้วยของกำนัลล้ำค่าใด ๆ เพราะการมีตาที่สว่างและใจที่อบอุ่นด้วยธรรมะนั้นจะติดตัวทั้งสองฝ่ายตราบนานแสนนานจนแยกจากกันเข้าสู่นิพพาน ที่ที่ไม่มีอะไรมาทำให้เกิดความร้าวฉานแก่สัมพันธ์ภาพระหว่างกันได้อีก

<http://larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/006918.htm#2>

การดื่อกันปฏิบัติธรรมนั้นเป็นการสร้างแรงดึงดูดที่เหนือแรงดึงดูดด้วยกรรมร่วมชนิดอื่นใดทั้งสิ้นทั้งปวง เป็นตัวสร้างความหนักแน่นและกันอย่างสูง เป็นตัวสร้างความสมานฉันท์กลมเกลียวที่แนบแน่นลึกกลงไปถึงส่วนลึกที่สุดของจิตใจ

แต่คู่ที่ร่วมกันทำบุญใส่บาตร ร่วมกันช่วยเหลือคนและสัตว์ที่ตกทุกข์ได้ยากเป็นนิตย์ ก็ประจักษ์แล้วว่า ความดีที่ทำร่วมกันเป็นสิ่งลึกลับ เป็นเชือกร้อยรัดที่เหนียวแน่น สร้างความรู้สึกกระชับถึงกันในทางดีงาม เห็นอีกฝ่ายแล้วเกิดความอ่อนโยนในใจ แต่คู่ที่ทำบุญในระดับตั้งใจถือศีลร่วมกัน ปวารณาตัวให้อีกฝ่ายตักเตือนได้เมื่อเห็นตนเหลว ทำท่าจะต่างพร้อย จะยังเกิดความคิดถึง ความผูกพันลึกซึ้งยิ่งกว่าคู่ที่แค่ทำบุญใส่บาตรร่วมกันไม่รู้ที่สืบทอดร้อยเท่า

ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถสอนอีกฝ่ายให้ตั้งจิตเป็นสมาธิ สร้างตัวรู้ขึ้นมาได้ หรือเป็นสมาธิด้วยกันทั้งคู่ มาก่อน เข้าที่ภาวนา นั่งสมาธิร่วมกันเสมอ จะเข้าใจความรักอันหญิงชายอีกแบบที่ประหลาดมาก แค่ออยู่ด้วยใกล้กันเฉย ๆ โดยไม่ต้องทำอะไรก็เหมือนเป็นแรงเสริมให้อีกฝ่ายเป็นสุขได้อย่างน่าแปลกใจ ยิ่งหากแต่ละฝ่ายรู้คิด รู้จักพูดจา ก็จะมีมิติของสัมพันธภาพที่หลากหลาย เวลาหนึ่งอาจคุยกันได้มากมายสารพัดเรื่อง อีกเวลาหนึ่งอาจรู้จักการอยู่ร่วมกันเงียบ ๆ เพื่อฟังเสียงของใจแต่ละฝ่าย เมื่อคิดอะไรก็เหมือนจะรู้กัน เมื่อขยับนิดหนึ่งก็เหมือนเดาถูกว่าจะทำอะไร

<http://202.44.204.76/narupan/PantipSakajcha02.htm>

ในมุมมองของผู้เห็นรูปนามเป็นทุกข์ การอยู่ตัวคนเดียว ปฏิบัติธรรมโดยลำพัง เทียวไปอย่างสันโดษ เอกา นับเป็นความสุขอันประเสริฐแท้ แต่เมื่อยังข้องอยู่ ยังสงสัยอยู่ ยังอยากใคร่สอย จะเรียนรู้อะไรก็ไม่ใช่เรื่องเสียหาย แต่ตั้งใจไว้ดี ๆ มองหน้าคู่รักเราแล้วอธิษฐานไว้ว่าอยู่ด้วยกันแล้วจะมีทุกข์ใดปรากฏ ก็ขอใช้เป็นบทเรียน ผลักดันให้ปรารถนาดับทุกข์จนสนิท เมื่ออยู่ร่วมกันจริงๆ แล้วเกิดเหตุการณ์เลวร้าย หรือพลาดพลั้งตกทุกข์สาหัสประการใด จะได้มีภาคหนึ่งระลึกว่าเราเคยเตรียมใจรับเรื่องนี้มาก่อน จะใช้ทุกข์นี้เป็นบทเรียนไปนิพพาน และพยายามแก้ปัญหาด้วยน้ำใจเมตตา ปรารถนาเกื้อกูลกัน ไม่แก้ปัญหาด้วยการเพิ่มปัญหา

การได้คู่ครองที่ประเสริฐ ดึงกันไปดีนั้นยากแสนยาก แต่ถ้าหาได้ก็ควรหา อย่ายึดถือกันที่หน้าตา เพราะหน้าที่ฉาบบังความเลวไว้ให้นานไป همینได้ แต่ใบหน้าเรียบสงบที่อาบด้วยความดีงาม นั้นหอมหวานไม่เปลี่ยนแปลงเลย

<http://202.44.204.76/narupan/PantipSakajcha02.htm>

ความรัก กับ ความหลง

“เธอจะเลือกแฟนแบบไหนให้ตัวเองก็ตาม รู้ไว้เถอะว่าเธอไม่ได้เลือกแค่คน แต่เธอกำลังเลือกใจตัวเองด้วย เขาเป็นแบบไหน ใจเธอก็จะค่อย ๆ เป็นแบบนั้น ถ้าเขาเอาแต่สนุก ใจเธอก็อยากเอาแต่สนุกด้วย ถ้าเขาฉาบฉวย ใจเธอก็ฉาบฉวยตาม”

(กรรมพยากรณ์ : เลือกเกิดใหม่ ตอนที่ ๒๘ โลกกลม)

“เลือกคบกับผู้ชายคนไหน ก็คือการยอมให้กรรมของผู้ชายคนนั้นเข้ามาเกื้อกูลหรือรบกวนวิถีชีวิตของเรา เขาจะมีส่วนทำให้กรรมทางความคิด คำพูด และการกระทำต่าง ๆ ของเราเปลี่ยนแปลงไปไม่มากนักน้อย”

(กรรมพยากรณ์ : เลือกเกิดใหม่ ตอนที่ ๗ ข้ามรุ่น)

“พี่ไม่พูดเรื่องบาปเรื่องบุญ เรื่องผิดเรื่องถูก เรื่องเหมาะเรื่องควรอะไรกับเด็กดีกว่า แต่อยากชี้ให้เห็นว่า ถ้าเธอหันมิตกับเสน่ห์ของผู้ชายโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกภายในว่าใช่หรือไม่ใช่ ต่อไปเธอจะไม่เหลือเครื่องช่วยตัดสินใจไหน ๆ เลย ถ้าชอบคือใช่หมด เอาหมด!”

(กรรมพยากรณ์ : เลือกเกิดใหม่ ตอนที่ ๗ ข้ามรุ่น)

“คนเราเนี่ยนะ ที่จะใช่หรือไม่ใช่ เหมาะหรือไม่เหมาะ ใจตัวเองบอกอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากผิดฝาผิดตัวชัด ๆ อย่างนี้ละ เราจะตามใจฝ่ายผิดของตัวเองทำไม เดียวก็ต้องมีผลกระทบข้างเคียงเกิดขึ้น”

(กรรมพยากรณ์ : เลือกเกิดใหม่ ตอนที่ ๗ ข้ามรุ่น)

“ตกลงที่เราโหยหาความรักมาทั้งชีวิต แทบอยากตายเมื่อไม่เจอความรัก หรืออยากตายเมื่อผิดหวังในรัก แท้จริงแล้วเป็นแค่อารมณ์หลอกตัวเองเท่านั้นหรือ? เราไม่เคยพร้อมจะตายเพื่อผู้ชายรักเลย เราจะ **เป็นจะตายเมื่อไม่ได้อย่างใจมากกว่า** นี่แหละ คนเรามีแต่รักตัวเอง เรียกร้องเอาอะไรเข้าตัวเองทั้งนั้น...”

(กรรมพยากรณ์ : ชะนะกรรม ตอนที่ ๓๒ คำตัว)

ความดีเพราะมีรากกล้านั้นน่ากลัวยิ่งกว่าดีเพราะมีทิวี่แรง มนต์สะกดจากสำนักไสยศาสตร์ใดก็ไม่ทรงอำนาจมีดยิ่งใหญ่เท่ามนต์สะกดจากรากะอันเป็นของภายใน

(กรรมพยากรณ์ : เลือกเกิดใหม่ ตอนที่ ๗ ข้ามรุ่น)

บางคนจริงจังรกรักแท้งจนแก่ก็ไม่เจอสิ่งที่ราคะหลอกให้หลงรอ บางคนเจอใครที่นึกว่าใช่ก็ตาลิตาเลือกจัดงานแต่งงานอย่างรีบด่วน เพื่อพบในภายหลังว่าคู่แต่งงานกลายเป็นคู่เวร บาปกรรมที่เคยทำร่วมกันไว้แต่ปางก่อนเหนียวนำให้มาร่วมชวยคาเฟื่องจองเวรกันต่อต่างหาก

(กรรมพยากรณ์ : ชะนะกรรม ตอนที่ ๒๔ คำสาป)

“เธอเข้าใจตัวเองในอนาคตถูกแน่หรือ? เชือกที่มัดเรารอบแรกหลวม ๆ ก็เหมือนดัดง่าย แต่ถ้า
ชะล่าใจยิ่งเฉย ปล่อยให้เขารัดวันละทบ เดี่ยวพอถึงรอบที่สิบมันจะต่างไปมาก ที่โลกนี้เต็มไปด้วย
ด้วยการจับคู่ที่ไม่เหมาะสม ก็เพราะมีการยอมให้กับก้าวแรก พอรู้สึกอีกทีนั้นเคັก เธออาจพบตัวเอง
เดินมายืนอยู่ตรงจุดที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออกเสียแล้ว”

(กรรมพยากรณ์ : เลือกเกิดใหม่ ตอนที่ ๒๐ คู่รักคู่สุดท้าย)

ความรัก กับ กามารมณ์

กามเหมือนน้ำพุในความฝัน ที่คล้ายผุดพุ่งน่าชื่นตาชื่นใจตลอดกาล แต่ความฝันนั้นจะถึงใจก็ต่อเมื่อยังหลับไหล เมื่อใดตื่นขึ้นพบความจริงกลางทะเลทราย เมื่อนั้นน้ำพุก็คล้ายพยับแดดลงตาที่เลือนหายไปอย่างรวดเร็ว ไม่มีใครเคยพกพาความอိหม์นำออกมาจากความฝันได้เลย

แต่คนเราก็น่าจะหลงทางอยู่กลางฝัน เพราะความฝันเป็นสิ่งที่ได้มาง่าย แค่หลับหูหลับตาจำนนต่อความว่างงจนอย่างเดียวนั่น ไม่ต้องออกแรง ไม่ต้องแสวงหา ไม่ต้องหวังรอความจริงที่มาช้าเกินทน...

(กรรมพยากรณ์ : เลือกเกิดใหม่ ตอนที่ ๒๗ น้ำพุแห่งกาม)

เช็กซ์ไม่ได้ทำให้ไปรอก แต่จิตที่หมกมุ่นในเช็กซ์จนมัวมน หยาบกระด้าง โหดเหี้ยม หรือปราศจากความละเอียดต่างหาก เป็นเหตุพาตัวเองไปสู่ภูมิที่อยู่ของวิญญาณระดับต่ำกว่ามนุษย์ การมีเช็กซ์กับคู่ครองที่ถูกต้องโดยไม่ลุ่มหลงมัวเมาทั้งวันทั้งคืน จะทำให้คุณรู้สึกว่าเป็นปกติ คิดอ่านทำการได้อย่างมีสติ มีความถูกต้อง มีใจไม่เบียดเบียนใคร นั่นแหละ สำนึกที่เสมอตัวของมนุษย์ ลองสังเกตเถิดครับ สัตว์ไม่มีสำนึกแบบนี้หรือก แ่อยากขึ้นมาแล้วเห็นช่องทางก็ใช้ได้แล้ว ไม่คำนึงด้วยซ้ำว่าเป็นญาติเป็นเชือกกันหรือเปล่า

จาก <http://dungtrin.com/newsletter/prepare016.htm>

(เตรียมเสบียงไว้เลี้ยงตัว เล่ม ๑ - ตอนที่ ๓)

“ธรรมชาติพยายามบอกเราว่าเช็กซ์เป็นเรื่องต่ำผ่านความจริงหลาย ๆ อย่าง อย่างแรกคือเป็นของที่มีแรงใจให้เกิดผลใหญ่ได้ เช่นกรณีนอกใจกัน ถ้าเห็นตำตาขณะอยู่บนเตียง คนเห็นอาบันดาลโทสะ หยิบอาวุธขึ้นฆ่าแกงกัน แม้แต่ศาลยังยกให้เป็นเหตุควรปรานีลดหย่อนโทษ อย่างที่สองคือเช็กซ์เป็นสิ่งที่เสพมากแล้วสุขภาพเสื่อมโทรม ยิ่งหมกมุ่นเท่าไรจิตใจยิ่งหม่นมิดลงเท่านั้น ลองคิดอะไรตอนนั้นจะ

เห็นเป็นอนุศลไปหมด อย่างที่สามคือเช็ทซ์เต็มไปด้วยข้อแม้ เราทุกคนรู้ได้ด้วยสัญชาตญาณหรือสามัญสำนึก เช่นเป็นของต้องห้ามระหว่างสายเลือดเดียวกัน หากฝ่าฝืน ธรรมชาติจะทำโทษด้วยการกำเนิดเด็กปัญญาอ่อนมาให้เรารับผิดชอบเลี้ยงดู... จุดสรุปรวบยอดคือเมื่อเรายอมเป็นทาสของเช็ทซ์ใจเราก็เริ่มตกต่ำ มีแนวโน้มจะทำอะไรต่ำ ๆ เพื่อรับใช้มันได้ทั้งนั้น จนในที่สุดสำนักแบบมนุษยาก็เลือนลง นั่นแหละคือการลดภูมิจิตไปอยู่ในภพที่ต่ำกว่ามนุษย์”

พูดด้วยเสียงเรียบเรื่อย ระวังไม่ให้อีกฝ่ายรู้สึกถูกกระทบกระแทก แต่ก็ให้ผลพอสมควร อย่างน้อยลานดาวก็ซึมลงสองสามวินาทีก่อนทำตาใสขึ้นมาใหม่

“อย่างนี้ถ้าฟ็องทำให้ฟ็เอนติดใจเช็ทซ์ วันๆหมกมุ่นครุ่นคิดถึงแต่เรื่องบนเตียง แปลว่าฟ็องทำให้จิตใจฟ็เอนลดภูมิลงมาอยู่ต่ำกว่ามนุษย์หรือเปล่า?”

“ตราบดีไม่ผิดศีลข้อกาเม ฟ็ก็ว่ายยังเสมอตัวอยู่นะ หมกมุ่นมาก ๆ อาจทำให้จิตใจหมองหม่น แต่ถ้าพอมีกุศลกรรมอื่น ๆ เป็นน้ำหนักให้ความชุ่มชื้นถ่วงดุลค้ำกัน หรือทำความดีสว่างแรงเกินความมืดเทือกนี้ ก็เสมอตัวอยู่ในความเป็นมนุษย์ หรือกระทั่งมีแนวโน้มจะไปเกิดในวรรณะสูงกว่ามนุษย์ ธรรมชาติของกำเนิดตามภพภูมินี้มองง่าย ๆ ได้อย่างหนึ่ง คือจิตถูกดูดติดอยู่กับเรื่องพรรคไหนมากหน่อย ก็มักไปเกิดในภพภูมิพรรคนั้น อย่างภพที่ซ่องติดกับเช็ทซ์โดยเฉพาะนะเยอะ วัน ๆ ไม่ต้องทำอะไร มีหน้าที่สมสู่อย่างเดียว จินตนาการดูคงเดาได้นะว่าไม่ใช่ครองอัตภาพดี ๆ มีสิ่งแวดล้อมสบาย ๆ อย่างพวกเราหรอก ในเมื่อเอาแต่หมกมุ่นเรื่องต่ำ จิตก็ไหลลงต่ำ มีความมืดตื้อ หมดกำลังทวนกระแสขึ้นสูงเป็นธรรมดา”

(กรรมพยากรณ์ : ชนะกรรม ตอนที่ ๑๖ อัตวินิบาตกรรม)

ดูรูปโป๊หรือหนังโป๊ผิดศีลหรือไม่? อันนี้ถ้าจับหลักได้ว่ากาเมสุมิจนจารนับเอาการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้มีเจ้าของเป็นสำคัญ ก็ต้องมองตามจริงว่าการเสพแค่ทางตานั้นไม่ผิด เพราะยังไม่ได้สมสู่ในหญิงผู้มีเจ้าของรักษา แต่ความหมกมุ่นในกามจนเกินเหตุย่อมทำให้สภาพวิญญาณเหมือนจมอยู่ในบ่อน้ำกามชุ่มโชก และความหมกมุ่นในรูปสตรียะทำให้จิตเคลื่อนไปอยู่ในภพของสตรีได้ เนื่องจากการมีราคะจัดเป็นตัวบั่นทอนกำลังกุศล ทำให้จิตวิญญาณปวกเปียก

(เสียดาย...คนตายไม่ได้อ่าน บทที่ ๓)

ผัสสะที่ทำให้เกิดระคะอาจไม่ใช่ภาพยวนตาเร้าใจของเพศตรงข้ามเสมอไป โดยมากมักเป็นความคิดหรือจินตนาการของเราเองเสียส่วนใหญ่ ดังเช่นที่พระพุทธเจ้าตรัสในกามสูตรตนิทเทศที่ ๑ ว่า รากฐานของกามย่อมเกิดจากความดำริ เมื่อได้กามตามปรารถนาย่อมอึดใจ แต่เมื่อกามเสื่อมไปย่อมกระสับกระส่ายเหมือนสัตว์ที่ถูกศรเสียบแทง

(๗ เดือนบรรลุลหรรณ เดือนที่ ๓)

ตราบไดยังตรีกนิกทางกาม ตราบนั้นคนเราจะอยากเสพกามไปจนตาย ไม่ว่าร่างกายจะพร้อมหรือไม่พร้อม

(๗ เดือนบรรลุลหรรณ เดือนที่ ๖)

ที่เราติดใจตรีกนิกถึงกาม ก็ด้วยอาการใสเฝอมองกายโดยความเป็นของสวยของงาม ถ้าหากเรามองเสียตามจริงว่ากายเป็นของสกปรก ใสเฝโดยแยบคายว่าตั้งแต่ศีรษะจรดเท้าไม่มีส่วนใดสะอาดเลย อย่างนี้ก็จะเป็นการแก้ล้ากกามเสียได้

(๗ เดือนบรรลุลหรรณ เดือนที่ ๖)

ถ้าเรายอมตามแรงดึงดูดของกาม จิตวิญญาณเราจะตกต่ำลงเรื่อย ๆ เพราะกามเป็นสิ่งมีแรงดึงดูดให้เราลงต่ำ ทำนองเดียวกับแรงดึงดูดโลก ที่ถ้าเราไม่มีพื้นยึดมั่นคงพอ ก็คงตกลงวิ่งไปเรื่อย ๆ

สำหรับ ‘พื้นยืน’ ที่ดี ที่จะทำให้เราไม่ตกต่ำตามแรงดึงดูดของกาม ก็ได้แก่ศรัทธาในกรรมวิบาก ความตั้งใจรักษาศีล นั่นคือ ทำไว้ในใจว่ากระทำเหตุดีย่อมได้รับผลดี กระทำเหตุเลวย่อมได้รับผลเลว ถ้าฉลาดและรักตัวเองก็ควรมุ่งมั่นกระทำแต่เหตุดี โดยเริ่มจากเจตนางดเว้นการประพฤติดีผิดทางกามอย่างเด็ดขาด ไม่ว่าจะตกอยู่ในสถานการณ์ยั่วชวนหรือควรสมยอมขนาดไหน

จาก <http://dungtrin.com/prepare/archieve/prepare037.htm>

(เตรียมเสปียงไว้เลี้ยงตัว ๒๖ พ.ค. ๒๕๔๘)

ไม่ว่าใคร จะหญิงหรือชาย หากประพฤติดนไปในกามแบบไม่มีเจ้าของแน่นอน ก็มักแส่สายออกอ่าวกาม อันมีดหม่นยิ่ง ๆ ขึ้นตามเวลาที่ผ่านไปกันทั้งสิ้น เพราะคนเราเมื่อลดความจำกัดทางกามลง ความละเอียดก็จะลดลงเป็นเงาตามตัว เมื่อความละเอียดทางกามน้อย ความละเอียดต่อบาปด้านอื่น ๆ ก็จะถูกฉุดร่วงผล็อย ๆ ไปที่ละตัวสองตัวตามไปด้วย

สังคมเดี๋ยวนี้หน้าอึดอัดคับ บางทีอยากหย่าก็ยังมียาลย มีเหตุผลให้อยากทนผืนอยู่กันต่อ ผมขอแนะนำแบบลูกทุ่งแล้วกันว่า คนที่เขาเจริญก้าวหน้าทางจิตวิญญาณนั้น เริ่มจากความคิดแง่แง่ประเภทยอมตายดีกว่าผิดศีลครับ

จาก <http://dungtrin.net/newsletter/viewtopic.php?t=60&start=2>

(ดังตฤณวิศิษฐ์ ฉบับวันที่ ๒๕ ส.ค. ๒๕๔๘)

“สำหรับผู้ชาย ถ้าเป็นของใหม่จับต้องแล้วจะรู้สึกมันมือไม่มือไม่เปื้อ แต่ถ้ามเริ่มชิน ความแปลกใหม่หมดไป เขาก็จะไม่สนุกอีก ตรงนั้นถ้าไม่มีความรักมาซ้อนรับ เราก็จะเหมือนทิกซุที่เขาสั่งซึ้งก็อยากปาทิ้งถึงผง ถนอมตัวไว้รอเจอคนที่เขารักและพร้อมจะรับผิดชอบเรา ทำให้เรารู้สึกเหมือนเป็นดอกกุหลาบมีค่า น่ารักในแจกันห้องนอนของเขาตลอดไปเถอะ”

(กรรมพยากรณ์ : เลือกเกิดใหม่ ตอนที่ ๑๑ ดิดใจ)

งานแต่งเป็นพิธีกระดับจิตใจให้มองการได้เสียกันเป็นเรื่องสูงกว่าความต้องการทางเพศ
 ธรรมดา เมื่อเริ่มต้นด้วยการให้เกียรติ เห็นเหมือนสมบัติที่ได้มายาก การมองชีวิตคู่จะเป็นไปแบบผู้ใหญ่
 เต็มตัว ต่างจากเด็กที่ซิงสุกก่อนห้ามเป็นคนละเรื่อง

(ทางนฤพาน บทที่ ๒๘ ว่างวน)

เส้นทางกามนั้นแสนสั้น ร้อยรัดพัดเหวี่ยงกันเหวี่ยงแน่นที่ต้นทาง แล้วกลับผลักไสกันรุนแรงที่ปลายทาง
 ในเร็ววันเสมอ ต่างจากเส้นทางบุญที่ยืดยาว ถึงแม้เกี่ยวก้อยคล้องแขนกันเพียงแฉ่วที่ต้นทาง แต่
 ก็ยัดเหวี่ยงแน่นแฟ้นมากขึ้นเรื่อย ๆ อย่างไม่ปล่อยวางที่สิ้นสุด

(กรรมพยากรณ์ : เลือกเกิดใหม่ ตอนที่ ๒๐ คู่รักคนสุดท้าย)

ความรัก กับ ศีลข้อ ๓

การมีเพศสัมพันธ์เป็นของน่าบาปใจ รู้ด้วยสัญชาตญาณโดยไม่ต้องให้ใครบอก เพราะเป็นวิถีทางแห่งการครอบครอง หรือถึงยอดแห่งรสสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ โดยธรรมชาติจะมีใครเพียงคนเดียวคนเดียวที่มีสิทธิ์ได้เสพสดั่งกล่าว และใครคนนั้นก็เป็นผู้ที่ตกลงเป็นคู่ครองกัน

เงื่อนไขง่าย ๆ เช่นนี้คือจุดเริ่มต้นของเกม ธรรมชาติอนุญาตให้มีกิจกรรมบาปใจกับคู่ครองที่ตกลงกันเป็นมันเป็นเหมาะ หากเกินกว่านั้นจะเกิดภาวะ 'ไม่ปกติ' ขึ้นมาทันที สัญญาณเตือนแรกคือความรู้สึกผิดรุนแรง สัญญาณเตือนที่สองเมื่อฝืนทำไประยะหนึ่งไม่เลิกได้แก่ความรู้สึกมีดমনและการมองโลกในแง่ร้าย สัญญาณเตือนที่สามเมื่อยังชินทำอยู่อีกได้แก่ความรู้สึกชาด้านและเหลือสำนึกผิดชอบชั่วดีน้อยลงทุกที ตรงนั้นอันตรายยิ่งแล้ว เพราะเมื่อทำบาปโดยปราศจากความละอาย ก็ย่อมก่อบาปได้ทุกชนิดโดยไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นบาป เจตนาของกรรมจะห่อหุ้มจิตวิญญาณหนาที่บั้นขึ้นเรื่อย ๆ เห็นได้แม้ด้วยตาเปล่า คือสีหน้าผู้ซุ่มด้วยบาปจะคล้ำหมองหาสง่าราศีไม่ได้เลย

(เสียดาย...คนตายไม่ได้อ่าน บทที่ ๓)

การคบชู้กันอาจก่อให้เกิดสายใยผูกพัน เพราะร่วมทำผิดมาด้วยกัน พอเจอกันในชาติใหม่ถ้าหากเป็นมนุษย์ก็มักมีความกระสันใคร่อยากในทันทีที่เห็นกัน แต่มักมีอาการขุ่นถูกระคนอยู่ด้วย เพราะบาปเก่ามาเตือนว่าสัมพันธ์ระหว่างกันมีความตึงตึงเข้าหาเรื่องสกปรก อีกอย่างหนึ่งเวลาที่เจอกันมักอยู่ในจังหวะเวลาผิดๆ หรือมีเหตุการณ์ไม่ดีเป็นกลางร้าย เมื่อทนความกดดันไม่ไหวแล้วสมสู่กัน ก็จะมีเหตุให้ต้องทะเลาะเบาะแว้ง มีเหตุให้เกลียดชังกันอย่างรุนแรง หรือกระทั่งอยากฆ่าแกงกันด้วยความทนไม่ได้

(เสียดาย...คนตายไม่ได้อ่าน บทที่ ๓)

เมื่อประพาศผิดทางเพศ ย่อมมีแรงเหวี่ยงกลับมาเป็นเรื่องราวผิด ๆ ทางเพศ และจะออกไป
ในทางภัยเวรรูปแบบต่าง ๆ เป็นสาเหตุหนึ่งของการเป็น ‘คู่เวร’ ที่แรกพบสบตาแล้วหือหวายาก
กระทำการอันเป็นไปในทางด่วนได้ แล้วประสบนันตรายจากการอยู่ร่วมกันในภายหลัง หรืออย่างเบา
ที่สุดก็คือทำให้ตกที่นั่งเสียเปรียบทางเพศ ซึ่งก็คือการได้รูปหญิงอันง่ายต่อการถูกรังแกนั่นเอง

(เสียดาย...คนตายไม่ได้อ่าน บทที่ ๓)

“ฉันเคยเป็นหนุ่มมาก่อน ถึงรู้ว่า คนที่น่าเชื่อถือ น่าไว้วางใจนะ ต้องไม่ใช่คนปากว่ามือถึง เพราะความ
ประพาศแบบนั้นแสดงให้เห็นว่าเคยชินที่จะใช้สัญชาตญาณเบื้องล่างนำความรู้สึกฝ่ายสูง ทำกับ
คนหนึ่งได้ก็สามารถทำกับผู้หญิงคนต่อไปทุกเวลา ทุกที่ ต่อให้ออกเรือนเป็นฝั่งเป็นฝา สมควร
ควบคุมตัวเองให้อยู่ในร่องในรอยแล้ว ก็จะไม่วายเอาแต่ใจตัว เจ้าชู้ไปทั่ว...”

(ทางนฤพาน บทที่ ๑๓ เจ้าชู้ยักษ์)

นิสัยเจ้าชู้นั้น นอกจากทำให้คราวหน้าเป็นหญิงที่ต้องรับกรรมอีก ก็ยังเสี่ยงต่อภัยในข้อกาเมสุมิจนจาร
ง่าย คือไม่ใช่เพียงแค่จะเป็นมนุษย์เพศหญิง ซึ่งถือว่าต้องรับความทารุณจากธรรมชาติมากกว่าชาย
แค่นั้น แต่ยังเสี่ยงต่อการก่อบาปถึงขั้นต้องตกต่ำลงไปกว่าการเป็นมนุษย์ด้วย

<http://dungtrin.net/newsletter/viewtopic.php?t=77&start=17>

(ดังตฤณวิไลสนา ฉบับวันที่ ๑๓ ต.ค. ๒๕๔๘)

ผู้หญิงบางคนอยู่กับชายดีๆ แล้วคิดอยากติดตามสามีของตนไปทุกภพทุกชาติ อันนี้ก็มีสิทธิ์ทำให้เกิด
เป็นหญิงไปเรื่อยๆ ได้เหมือนกัน เพราะความชอบใจและแรงอธิษฐานอันมีพลังหนุนจากความรักสัตย์ใน
สามีคนเดียวนั้น ย่อมส่งผลหนักแน่นตามปรารถนา หญิงที่รักษาศีลข้อกาเมขได้บริสุทธิ์ พิสูจน์ตัว

โดยการไม่ประพฤติผิดแม้มีสถานการณ์ยั่วยุพานใด ย่อมเป็นผู้ไม่มีเวรภัยในเรื่องทางเพศ ไม่เป็นผู้สับสนในการเลือกคู่ และจะเป็นอิสตรีที่มีเกียรติ คนเห็นแล้วคร้ามเกรง ไม่คิดดูถูก ไม่เห็นเป็นผู้นำรังแกได้ตามใจชอบ

(เสียดาย...คนตายไม่ได้อ่าน บทที่ ๓)

การใจอ่อนให้กับกามกิเลสมีผลเป็นความเดือดเนื้อร้อนใจของทุกฝ่ายอย่างไร ถ้าผ่านด่านของความใจอ่อนด้วยการมีศีลมีสัตย์ ก็จะปลอดภัย ไม่เดือดเนื้อร้อนใจในภายหลัง

<http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/008619.htm#4>

“การมีศรัทธาในรักแท้ รวมทั้งมีवासนาได้พบรักแท้ก็นับว่าดี เพราะจะเป็นปัจจัยสำคัญให้คิดซื่อกับคู่ครองของตน เรียกว่าได้รักษาศีลข้อกามะอย่างเป็นธรรมชาติ เพราะมีใจจริงคอยช่วยคำจูนอยู่แล้ว”

“ค่ะ”

นัยน์ตาลานดาวฉายแววเข้าใจและเชื่อมั่นในรักแท้ยิ่งขึ้น ซึ่งคราวนี้เมื่ออุปการะเห็นอีกครั้งก็วางใจเป็นอุเบกขาเสียได้

“การมีศรัทธาเรื่องกรรมและผลกรรม เชื่อว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว จะก่อให้เกิดความละอายต่อบาป ส่งใจให้คิดรักษาศีลยิ่งยืนกว่ากัน เพราะรักในคู่ครองอาจโรยราเมื่อวันคืนผ่านไป แต่รักในศีลนั้นจะทำให้เบากายเบาใจไปจนชั่วชีวิต”

(กรรมพยากรณ์ : ชนะกรรม ตอนที่ ๒๔ คำสาป)

“ถ้ารักษาศีลจนบริสุทธิ์ผุดผ่อง จะมีส่วนช่วยให้ความรักยั่งยืนใช่ไหมคะ?”

“หนูลองคิดง่าย ๆ ถ้าบ้านเราสะอาด ไม่มีความหมักหมม ไม่มีร่องรอยสกปรกน่ารังเกียจ ใครเข้าไปอยู่ก็เป็นที่สบาย หากยิ่งช่วยกันคนละไม้คนละมือ ทำบ้านให้สะอาดยิ่งขึ้นทุกวัน ก็ย่อมรู้สึกถึงความสามัคคีปรองดองเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันจริงไหม? ใจที่ผูกสมัครักใคร่นั่นแหละคือตัวบ้าน ศีลนั่นแหละเป็นความสะอาดของบ้าน หากรักษาให้สะอาดร่วมกัน ก็อยู่สบายนานทั้งคู่”

(กรรมพยากรณ์ : ชนะกรรม ตอนที่ ๒๔ คำสาป)

“อย่างนี้ถ้าอยู่ตัวคนเดียวไม่แต่งงานก็หมดสิทธิ์สร้างกรรมว่าด้วยความซื่อต่อสามีสิคะ?”

“อยู่ตัวคนเดียวก็คิดได้ ว่าเราจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับชายที่มีภรรยาแล้ว ถ้าให้ตีครองตัวบริสุทธิ์ไปเลย เพราะการถือครองพรหมจรรย์ การถือศีลแปดประพาศิทธมจนเกิดปีติสุขปลอดโปร่ง จะบันดาลผลให้ได้เป็นชายตามปรารถนาแน่นอนที่สุด”

“เพราะอะไรคะ?”

“เพราะพรหมจรรย์ทำให้จิตมีกำลังเป็นกุศลหนักแน่นใจละ ต้องใช้กำลังใจไม่ใช่หย่อย ๆ หนึ่งจะอยู่รอดตลอด กามนะเหมือนห้วงน้ำ ทำให้จิตเวิ่นว้างด้วยยางเหนียว เป็นตัวลดทอนอำนาจกุศลให้อ่อนกำลังลงอย่างมาก คนที่หมกมุ่นครุ่นคิดถึงกามรสหนัก ๆ จิตมักจืดจ๋ออยู่กับเครื่องเพศของหญิง ยิ่งจืดจ๋อมากขึ้นเท่าไรก็ยิ่งยึดในอัตภาพหญิงมากขึ้นเท่านั้น เหมือนภพของหญิงเป็นแม่เหล็กดึงดูดจิตให้ไปติดจนแกะยาก พอติดจนมากเข้าในที่สุดเลยกลายเป็นหญิงไปเสียเองเมื่อเกิดใหม่ครั้งต่อไป”

(กรรมพยากรณ์ : ชนะกรรม ตอนที่ ๔๑ ชนะกรรม)

สัมพันธภาพที่สะอาดที่สุดคือทำความรู้จักกันด้วยไมตรีจิตฉันเพื่อนมนุษย์ธรรมดา สัมพันธภาพฉันเพื่อนมนุษย์จะทำให้เรารู้เห็นเองว่าเรามีเจ้าของหรือยัง หากคุณตั้งใจไว้ล่วงหน้าว่าถ้ามีเจ้าของ ก็จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับอย่างเด็ดขาด หรือจนกว่าเขาจะตกลงเป็นมั่นเป็นเหมาะกับแฟนว่าจะเลิกกัน เจตนาเช่นนี้จะทำให้เป็นผู้หลีกเลี่ยงจากภัยเวรทางกาม ทั้งในปัจจุบันและอนาคตครับ

พระพุทธเจ้าตรัสว่าคนในโลกนั้น แปรเป็นด้วยกาเมสุมิจนารมากกว่าคนที่ปลอดจาก
กาเมสุมิจนาร และเพราะเหตุนี้เอง ย่อมน้อยที่เราจะพบคู่ที่ประสบแต่สุข โดยมากจะอยู่กันด้วยความ
สงสัยว่าคู่ของตัวแน่หรือไม่ อยู่กันด้วยความคิดกลับไปกลับมาว่าตนเองเลือกคู่ถูกหรือไม่ และอยู่กัน
ด้วยความหวาดระแวงว่าคู่ของตนจะไปมีคนอื่นหรือไม่ คนส่วนใหญ่จะไม่ยอมทนว่าเหว่ แล้วก็
ตัดสินใจกันผิด ๆ ำไป บางทีก็เริ่มจากเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ยังไม่ผิดบาปชัดเจน เช่น จีบแฟนคน
อื่นนี้แหละ

จาก <http://dungtrin.com/newsletter/prepare016.htm>

(เตรียมเสียบึงไว้เสียวัว เล่ม ๑ - ตอนที่ ๓)

แม้คู่ที่มีความคิดอ่านดี อยากทำชีวิตให้มีสุข อยู่ร่วมกันอย่างปรองดอง เรียกว่าเสพสุขในการอยู่ร่วม
ระดับของบุญ ยังอาจมีความเคลือบแคลงระแวงใจในกันได้ เพราะมีสิทธิ์นอกใจกันตลอดเวลา แต่ถ้าคู่
ไหนเริ่มขยับ เริ่มอัปเดตสัมพันธ์ภาพให้อยู่ร่วมกันในระดับของศีล
จะมีความสุขอีกขั้นเกิดขึ้น ที่คู่รักส่วนใหญ่ไม่ค่อยจะรู้จักกันนัก นั่นคือ "ความไว้เนื้อเชื่อใจ
กัน" เป็นความสุขที่เกิดขึ้นจากศีล เป็นคุณของศีลที่เห็นได้อย่างชัดเจน

<http://202.44.204.76/narupan/PantipSakajcha02.htm>

ความรักไม่มีผิดไม่มีถูกตรงที่หวังครอบครอง หวังเป็นอิสระต่อกัน หรือเปลี่ยนใจไปหาคนอื่น แต่จะเริ่ม
เป็นบาปหรือเป็นบุญตอนที่เลือกจะมีความสัมพันธ์แบบไหนกับใครและอย่างไร

บาปจะเกิด ความผิดพลาดและมลทินติดตัวจะมีต่อเมื่อเราไปยุ่งกับคนมีเจ้าของ

บุญจะเกิด ความถูกต้องและราศีสง่าจะมีเมื่อเราคบกับคนดี มีธรรมะ ในลักษณะที่เกื้อกูลให้กัน
และกันเจริญขึ้นทั้งทางโลกและทางธรรม จาก

<http://dungtrin.net/newsletter/viewtopic.php?t=59&start=12>

ดั่งตถุณวิสัยนา ฉบับวันที่ ๑๘ ส.ค. ๒๕๔๘

ความรัก กับ ความทุกข์ เศร้า และผิดหวัง

อันมนุษย์สุดเฉาให้เศร้านัก
ยังบักรักบักหลงไม่สงสัย
มันก่อร่างทางมาและทางไป
เป็นอย่างไรไม่ดูไม่รู้ลา

เพราะพึงใจในรูปที่จวบหอม
หรือสมยอมยินเสียงไม่เคียงสา
หรือแรงเรียกเพรียกแห่งกระแสดา
หรือใบหน้าคร่ำจิตพิชิตใจ

เมื่อยินยอมตรอมตรมก็ชมเปล่า
ไม่รักเราเท่ากันไม่หวั่นไหว
เรื่องของเรื่องอยากเปลี่ยนใจให้โทษใคร
ก็แคใจไม่ดูให้รู้คลาย

ถ้าหวังทุกข์จะลุดเดินไม่เพลันแน่
ถ้าอยากแก้อย่าแพ้รักก็จักหาย
อย่าทอดทุกข์จงทิ้งขว้างให้ห่างกาย
ก็คลี่คลายเป็นสุขสนุกเอง

<http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/001076.htm#2>

รักสามเส้าก็คือความเศร้าจากราคะสามหน่วยนั้นแหละ

ปฐมเหตุแห่งการมีรักสามเส้าคือความใจอ่อน ไม่เด็ดเดี่ยวในการเลือก ไม่เด็ดขาดในการปฏิเสธ
ปล่อยให้เริ่มต้นง่าย ๆ แล้วปล่อยให้เลยมตามเลย จนมาถึงจุดที่อ้างได้ว่าสายเกินไป ตัดใจไม่ได้สักทาง

ทางออกคือคุณเลือกชาตินี้แหละ เอาชีวิตนี้แหละเป็นที่ตั้งของกรรมใหม่ที่หักเหเส้นทางเดิม
เลือกให้ได้คนหนึ่ง พิจารณาเอาจากบุญที่ทำร่วมกันได้ แล้วเด็ดเดี่ยวในการเลือกคนหนึ่ง
เด็ดขาดในการปฏิเสธอีกคนหนึ่ง สัญญากับตัวเองแน่วแน่ว่าจะไม่ใจอ่อน จำไว้ง่าย ๆ ว่า

- ๑) มีใครจะมีคนเดียว ไม่เผื่อใจกับใครอื่นทั้งต่อหน้าและลับหลัง
- ๒) ไม่ปล่อยใ้มายาหญิงให้ความหวังกับใครทั้งที่ไม่มีใจให้เขาเลย
- ๓) ไม่หลอกตัวเองว่าตัดใครไม่ได้สักคน

เอาแค่สามข้อนี้ ถ้าขึ้นใจและปฏิบัติจริง ก็จะกลายเป็นสุจริต ๓ ทังกาย วาจา ใจ พาให้พ้นจากความเศร้า
เพราะรักสามเส้าได้ทั้งชาตินี้และชาติต่อ ๆ ไป

<http://dungtrin.net/newsletter/viewtopic.php?t=79&start=9>

ดังตฤณวิไลสนา ฉบับวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๘

มีอะไรอย่างหนึ่งในตัวชายและหญิง ที่มักนำความเดือดร้อนมาสู่ตนเอง และทำให้นึกเจ็บใจ
ตัวเองย้อนหลังอยู่เรื่อย ๆ คืออาการ "รู้ทั้งรู้ แต่ก็ใจอ่อน"

<http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/007254.htm#10>

อาการที่ถูกต้องของการถอนพิษรักนั้น ไม่ใช่ความพยายาม 'ตัดใจ' เพราะใจเป็นสิ่งที่ไม่มีคมมีดชนิด
ไหนๆ ตัดได้ขาด พฤติกรรมทางจิตที่ถูกต้องคือ 'สละออก' ซึ่งเป็นอาการที่มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่คุ้นเคย
เนื่องจากเคยชินที่จะ 'เอาเข้าตัว' กันทั้งนั้น ซึ่งนั่นแหละคือการเพาะชานิสัยหวงทุกซ์ หวงยาง
เหนียวยึดติดกับปฏิภูลทางอารมณ์โดยแท้

แต่ละคนมีพลังหรือศักยภาพในการสละออกแตกต่างกัน และศักยภาพดังกล่าวนี้ไม่ใช่มีกันด้วยความบังเอิญ กับทั้งไม่ใช่ความสามารถเฉพาะทาง จิตที่มีดี ที่สามารถสลัดขยะหรือปฏิภูมทางอารมณ์ออกได้ง่ายนั้น คือจิตของผู้ที่เคยชินกับการสละออกเป็นประจำอยู่แล้ว ไม่เฉพาะเรื่องรักใคร่หรือเรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ อย่างไม่อย่างหนึ่ง

นี่เป็นการมองภาพกว้างภาพรวม ถ้าคุณอ่านเกมของจิตออก จะเห็นความสัมพันธ์ทั่วถึงกันหมด ไม่มีใครฝึกเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในการตัดรัก แต่ทุกคนสามารถฝึกที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสละอารมณ์ส่วนเกินกันได้ทุกแง่

<http://dungtrin.com/prepare/archieve/prepare033.htm>

(เตรียมเสียบึงไว้เลี้ยงตัว ๒๘ เม.ย. ๔๘)

อย่าคิดว่าเราเป็นฝ่ายถูกทิ้ง
ให้คิดว่าเราเป็นฝ่ายเลือกที่จะทิ้งขยะชิ้นหนึ่งไป

อย่าคิดว่าเราต้องเป็นฝ่ายเหงา
ให้คิดว่าเราเป็นฝ่ายเลือกพักร้อนให้สบายตัวสบายใจสักกระยะหนึ่ง

อย่าคิดว่าเราเป็นฝ่ายทรมาน
ให้คิดว่าเราเป็นฝ่ายเลือกทำความสบายใจแก่เขา

อย่าคิดว่าเราควรเหนียวรั้งเขา
ให้คิดว่าเราเป็นฝ่ายให้อิสระเป็นทานแก่คนอื่น

เปลี่ยนมโนกรรม (กรรมทางความคิด)

จากมืดเป็นสว่าง ชีวิตจะสว่างเองครับ

จิตที่สว่างย่อมอบอุ่นเป็นสุข

มีแต่ใคร ๆ วังมาหา มีแต่ความอึดเต็มเบิกบาน

มีแต่อยากได้อิสระให้ตนเองและใคร ๆ ทั้งโลก

<http://dungtrin.net/newsletter/viewtopic.php?t=79&start=10>

ดังตฤณวิไลฯ ฉบับวันที่ ๒๗ ต.ค. ๒๕๔๘

ความเชื่อที่ขาดเสน่ห์ น่าจะดีกว่าเสน่ห์ที่ขาดความเชื่อมากนัก

(ทางนฤพาน บทที่ ๒๘ วัจวน)

วันก่อนเมื่อคุณยังไม่ออกหัก ก็มีใครบางคนออกหักมาก่อน
วันนี้คุณกำลังออกหัก ก็มีใครบางคนหายเศร้า ทำใจได้ไปล่วงหน้าแล้ว
พรุ่งนี้ถ้าคุณสดใสได้เหมือนมีชีวิตใหม่อีกครั้ง
ลืมความเศร้าจากอาการฟุ้งฟายเพราะเสียของน่ารักน่าใคร่
ก็จะมีใครบางคนมารับช่วงแทน
โศกเศร้า อาลัยอาวรณ์ รวากับไม่อาจผ่านทางลำบากได้สำเร็จ

โลกเป็นอย่างนี้มานานเต็มที
แต่ก็ไม่มีใครรู้สึกว่าเป็นของน่าเบื่อหน่าย

<http://larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/001415.htm#2>

ความรักมักเล่นตลก
ตอนต้องการส่วนใหญ่ไม่มา
แต่บางทีมาตอนไม่ต้องการ
ตอนมาก็มักมาพร้อมปัญหา

เหมือนความรักจะเป็นเครื่องยืนยันว่า
ของจริงคือทุกข์ ความสุขแค่ของปลอม

<http://larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/006133.htm#14>

รักนั้น เป็นต้นเหตุแห่งทุกข์

เป็นที่มาของความผิดหวังเมื่อไม่ได้บุคคลอันเป็นที่รักมาครอง

เป็นที่มาของความคร่ำครวญเมื่อพลัดพรากจากบุคคลอันเป็นที่รัก

เป็นที่มาของความอึดอัดเมื่อได้อยู่ร่วมกับคนที่เข้ากับเราไม่ได้เต็มร้อย ฯลฯ

<http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/003580.htm#1>

บางทีรางวัลของคนดีก็ไม่ใช่จะมีคู่ที่สมหวังแบบเร็ว ๆ นะครับ

ธรรมชาติอาจจะเกณฑ์ให้เราเจอทุกข์เสียก่อน

เพื่อใช้ความทุกข์นั้นเป็นบันไดก้าวขึ้นสู่ความสุขที่เหนือกว่าความรัก

และเมื่อถึงจุดของความหนึ่งจริง ๆ ถึงจะยอมเปิดตัวคนรักที่แท้ให้กับเรา

บางคน ถ้าใจยังวุ่น ๆ ยังหยุด ยังนิ่งไม่เป็น ขึ้นคนที่คู่ควรกับเราโผล่มาตอนนั้น

เขาก็อาจพลัดจากเราไป ไม่อาจเป็นคู่ครองร่วมกันอย่างถาวรได้

เพราะอาภินิหารกรรม คือนิสัยของเรายังอาจเป็นตัวทำลายสัมพันธภาพกับคู่แท้ของเรา

ต่อเมื่อผ่านความเจ็บปวด เรียนรู้จากความผิดพลาด

เห็นจังหวะจะโคนแบบต่างๆ ของชีวิตมากเข้า

พอใจเป็นบุญ มีความนิ่งพอจะรองรับกับคู่แท้ถาวรได้ เขาถึงจะปรากฏตัว

อย่าท้อแท้กับความดีก็แล้วกัน

ที่ผ่านมาในอดีต มองย้อนไปอาจรู้สึกเหมือนไม่ใช่ตัวเรา

พอเราเปลี่ยนมาอยู่กับกระแสธรรมะ

ความเป็นตัวจริงของเราถึงเริ่มปรากฏ

ซึ่งก็อาจเป็นเหตุให้คู่แท้ของเราปรากฏตัวเช่นกัน

<http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/008652.htm#19>

ความรัก กับ สัจธรรม

"การสูญเสียเป็นส่วนหนึ่งของวัฏจักร ไม่มีอะไรอยู่กับเราตลอดไป ไม่มีอะไรจากเราไปตลอดกาล ถ้าคลื่นเวลาออกเป็นเส้นตรงและสามารถเห็นได้จริงทั้งอดีต ปัจจุบัน อนาคตพร้อมกัน เราคงเห็นตัวเองได้ของรักแล้วเสียของรัก หัวเราะแล้วร้องไห้ พบแล้วพลัดพราก ย้อนเวียนกลับไปกลับมา สลับกันเป็นสายโซ่ยืดยาว"

(ทางนฤพาน บทที่ ๑๔ ร่วมทาง)

ธรรมชาติจะบังคับให้เราทั้งทุกคนไปอยู่ดี เราเต็มใจหรือไม่เต็มใจก็ตาม เรายรักและหวังหอบหิ้วใครไปด้วยก็ตาม พวกเราต่างก็เป็นนักเดินทางผู้โดดเดี่ยว มาสวมหัวโชนเป็นพ่อ แม่ พี่ น้อง คนรัก เพื่อน ศัตรู หรืออะไรอื่นเดี่ยวเดียว แล้วก็ต้องตายจากไปเป็นอื่น แม้ในชาติเดียวกันก็อาจเป็นอะไรหลาย ๆ ฐานะ บางคนเดินชนไหล่หรือเหยียบเท้าใครอีกคนบนถนน ทะเลาะกันเลือดขึ้นหน้าเป็นพัก กว่าจำได้ว่าเคยเป็นเพื่อนรักสุดรักสมัยประถมมัธยมที่เคยอยากไปไหน ๆ ด้วยกันตลอดชีวิต แต่พอห่างกันมาก ๆ เจออีกทีอาจกลายเป็นศัตรูก็ได้ เราต่างถูกหลอกว่ามีคนรักและเครือข่ายญาติมิตร ทั้งที่จริงทุกคนไม่มีแม้แต่เงาติดตามตัวเองไปได้ตลอด

(๗ เดือนบรรลุนิพพาน เดือนที่ ๕)

มนุษย์เราถูกหลอกให้หลงติด หลงร้องไห้คร่ำครวญกับสิ่งที่วันหนึ่งต้องทิ้งไป

ไม่ว่าจะได้อะไรมาแค่ไหนก็เสียไปแค่นั้น หลงทำบาปทำกรรมติดตัวไปภพหน้ากันก็เพียงเพราะยังติด ยังไม่รู้ด้วยกันทั้งสิ้น

<http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/008619.htm#4>

ตัวผู้รัก ผู้ถูกรัก ผู้สมหวัง ผู้ผิดหวัง ปราบกมมีสาระอยู่แต่ในจิตอันปรุ้งแต่ง เสกปั้นสรรค์ไป จงให้เราหลงไป เพื่อไป ปราศจากแก่นสาร

(ทางนฤพาน บทที่ ๑๖ ผันร้าย)

ปกติเวลาเราฟังชานถึงใคร เราจะรู้สึกว่าเขามารบกวนเรา เราจะมีปฏิกิริยาทางใจกับเขาเป็นชอบ เป็นชังยิ่ง ๆ ขึ้นทุกครั้งที่เขาอยู่ในหัวของเรา ทั้งที่ตัวจริงของเขาไม่ได้มาอยู่ตรงนั้นเลย

(๗ เดือนบรรลุลหรรณม สรุปรเดือนที่ ๔)

บทสรุปหนึ่งก็คือว่า รักแท้จะมีจริง แต่ที่จริงกว่านั้นคือกิเลส

หมายความว่าถ้ามองตามสายตาทางโลกก็ต้องว่ามี

แต่ถ้ามองตามสายตาทางธรรมก็ต้องว่ารากของรักแท่นั้นมาจากกิเลสนี้เอง

ที่รักแท้จะมีอันต้องกลับกลายเป็นรักเกิ ก็ด้วยกิเลสอันเดียวกันอีกนั่นแหละ

โดยมีตัวแปรเช่นบุคคล เวลา และสถานการณ์มาร่วมสมการกิเลส

กิเลสมากก็ทุกข์มาก กิเลสน้อยก็ทุกข์น้อย

สมดังที่พระพุทธองค์ตรัสว่า ที่ใดมีรัก ที่นั่นมีทุกข์

(ทางนฤพาน บทที่ ๒๘ วัจวน

และ <http://larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/006918.htm#2>)

“พระพุทธองค์ท่านตรัสว่าคนเรามีรักร้อยก็นับว่าทุกข์ร้อย มีรักสิบก็นับว่าทุกข์สิบ มีรักหนึ่งก็นับว่าทุกข์หนึ่ง หากไม่มีรักเลย ก็แปลว่าไม่ต้องมีทุกข์เพราะรักเลยเช่นกัน... สรุปคือ ความรักเป็นแค่รูปแบบหนึ่งของความทุกข์เท่านั้น ต่อให้รักกันยืดยาวจนแก่เฒ่า วันหนึ่งก็ต้องทุกข์ใหญ่หลวงเพราะความพลัดพรากจากบุคคลอันเป็นที่รักอยู่ดี”

(กรรมพยากรณ์ : ชนะกรรม ตอนที่ ๓๓ คู่มีोनักฆ่าตัวตาย)

การเกิดใหม่ช่างเป็นอะไรที่ไม่เหมือนเดิม ไม่มีอะไรประกันความแน่ใจ และไม่มีใครจำใครได้เหมือนเล่นซ่อนหาชนิดปิดทางพบเจอ ทำให้คนชะเลมองความสัมพันธ์ทั้งหลายเป็นเรื่องหลอกหลวงถึงแม้พยายามเป็นที่พึ่งให้กันก็เป็นไปได้แค่เดี๋ยวนั้นแล้วต่างต้องแยกย้ายไปเสวยกรรมตามวิบากแห่งตน ไม่อาจนัดหมายว่าจะไปเจอกันที่ไหน เมื่อไหร่ ในสภาพเช่นใดเลย

(กรรมพยากรณ์ : เลือกเกิดใหม่ ตอนที่ ๔๑ คนอยู่ข้างหลัง)

อยู่ในสังสารวัฏ ท่องเที่ยวเกิดตายไปเรื่อย ๆ นั้น
แม้สิ่งหนึ่งสิ่งเดียวที่สังสารสัตว์หวังฝากไว้ให้อบอุ่นใจ
คือความรัก ความมั่นคงของเนื้อคู่ที่จะติดตามกันไปทุกภพทุกชาติ
เอาเข้าจริงก็แค่ความไม่แน่นอนอีกชนิดหนึ่ง
ความแปรปรวนเป็นอื่นได้อีกชนิดหนึ่ง

<http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/001630.htm#27>

ภพชาติ ความสัมพันธ์ และสายใยต่าง ๆ นั้นซับซ้อน
มีความไม่แน่นอนเป็นความหวังได้ด้วยเหตุปัจจัยอันลึกลับเกินหยั่ง
ทำใจไว้แต่แรกว่าเราทุกคนเป็นนักเดินทางผู้โดดเดี่ยว จะได้สบายใจในระยะยาว

<http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/007278.htm#24>

ความรักชั้นสูงคือความรักพระนิพพานครับ
เมื่อรักพระนิพพานอันเป็นธรรมชาติสูงสุดเหนือสมมุติได้
บุคคลย่อมไม่หลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต่ำกว่านั้นแบบยอมตายถวายชีวิตอีก

<http://larndham.net/index.php?showtopic=11316&st=5>

